

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 34, П'ЯТНИЦЯ, 25 СЕРПНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 34, FRIDAY, AUGUST 25, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Позачергових виборів не буде

Петро Часто

Ще минулого року позачергові парламентські вибори в Україні здавалися дуже можливими.

Неозброєним оком було видно, як багато серед депутатів є невідповідних чи просто шкідливих осіб, політична і моральна якість котрих не давала країні оздоровити і підняти економіку, соціально захистити людей, зокрема в медицині, освіті, комунальній сфері. Подібних „слуг народу“ на гарматний вистріл не можна підпускати до впливу на доленосні державотворчі рішення. З цієї точки зору позачергові вибори виглядали вповні логічно.

Та не менш логічно звучали й контраргументи: а чи є шанси, що в наступному скликанні в депутатських кріслах опиняться достойніші обранці? Адже досконалішого закону про вибори так і не ухвалено. По-друге, чи було б доцільним розпалювати політичну боротьбу в умовах російської агресії на Донбасі? Москва неодмінно скористалася б ситуацією, щоб збурити і отруїти внутрішню українську атмосферу.

Нарешті, найсуттєвіше запитання: хто саме дістав би вигоду з позачергових виборів? Проста відповідь: та політична сила, яка очолює рейтинги. А це партія „Батьківщина“ Юлії Тимошенко. За неї готові віддати голоси понад 12 відс. виборців. „Блок Петра Порошенка“ іде другим – з 9 відс. підтримки, а на п'яти йому наступає „Опозиційний блок“.

Тому дехто з експертів припускає, що для „БПП“ з його нинішньою електоральною базою, нині ще досить сильною, позачергові вибори теж були б корисними. Однак, насправді все набагато складніше. Річ у тім, що соціологічні опитування залишають „Народний фронт“ Арсенія Яценюка поза новим парламентом, а це означає, що „Блок Петра Порошенка“ втратить партнера і нова коаліція може скластися дуже небажаним чином. Що тоді має робити „БПП“? Не піде ж об'єднуватися з „Батьківщиною“ чи, тим більше, з „Опозиційним блоком“, бо це для П. Порошенка означало б цілковиту втрату підтримки з боку суспільства і, врешті, політичну смерть.

Словом, розмови про позачергові парламентські вибори стихли. Але політичний горизонт не став від цього ясним. На порядку денному, нехай ще неформальному, – президентські вибори 2019 року. Нібито ще далеко, але цілі великі і завдання дуже тяжкі. Тому Адміністрація Президента заздалегідь і системно впроваджує в суспільство переконання, що П. Порошенко як президент на має альтернативи. З цим не погоджуються в різних прошарках та інституціях громадянського суспільства, зокрема й всередині

(Закінчення на стор. 15)

Курт Волкер підтвердив мету США – відновити цілісність і суверенітет України

Радіо Свобода

Спеціальний представник США у справах України Курт Волкер 22 серпня підтвердив, що метою США є відновити територіальну цілісність України і її суверенітет.

Виступаючи в перебігу відвідин Литви у Вільнюському університеті на конференції про регіональне провідництво, він нагадав, що ці цілі визначив державний секретар США Рекс Тілерсон, коли відвідував Київ 9 липня.

Крім того, США мають на меті допомогти встановити безпеку для всіх громадян України, незалежно від їхньої національної чи релігійної належності.

К. Волкер звернув увагу, що на європейському континенті, „на відстані менш ніж півтора годин польоту літаком“, нині „вирує гаряча війна“, і про це не можна забувати.

Щоб зупинити це, він закликав перш за все досягти тривалого і міцного режиму припинення вогню.

Раніше у вівторок 22 серпня К. Волкер мав у Вільнюсі зустрічі з Президентом Литви Даляу Грібаускайте і Міністром закордонних справ Линасом Лінкявічусом на теми виконання мін-

Спеціальний представник США у справах України Курт Волкер.
(Фото: Радіо Свобода)

ських домовленостей про врегулювання на окупованій частині українського Донбасу і про підтримку реформ в Україні.

„Через окупацію Криму і російську агресію на Донбасі Україні потрібна міжнародна підтримка. Надзвичайно важливо, щоб санкції проти Росії, запроваджені США і Європейським Союзом, продовжували діяти до повної імпле-

(Закінчення на стор. 18)

60 відс. українців вважають політичну ситуацію в Україні напруженою – результати опитування

Український кризовий медіа-центр

КИЇВ. – Переважна більшість українців (60 відс.) вважають поточну політичну ситуацію в Україні напруженою, 30 відс. вважають її критичною, лише 6 відс. – спокійною. Оцінка ситуації не змінилась у порівнянні з минулим роком. Такі результати загальнонаціонального опитування оприлюднила Ірина Бекешкіна, директор Фонду „Демократичні ініціативи“ ім. Ілька Кучеріва, під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

„74 відс. громадян переконані, що діяльність політичних партій не відповідає демократичним стандартам“, – зазначив Олексій Сидорчук, політичний аналітик Фонду „Демократичні ініціативи“. Він додав, що проведення дострокових парламентських виборів підтримують 48 відс. українців, 64 відс. взяли б участь у виборах.

І. Бекешкіна додала, що провідником симпатій серед виборців є партія „Батьківщина“. Її підтримують 11.2 відс. громадян, які збираються взяти участь у виборах. „Однак безумовного лідера серед партій немає. Всі вони ідуть дуже

щільно“, – додала І. Бекешкіна.

„Якби вибори провели зараз, ми б отримали дуже поляризований, фрагментований парламент, у якому не було б безумовної більшості. До стабільності це не привело б“, – підкреслив Олексій Гарань, професор політології Національного університету „Києво-Могилянська академія“, науковий директор Фонду „Демократичні ініціативи“ ім. І. Кучеріва.

О. Сидорчук зазначив, що лише 29 відс. українських громадян знають про державне фінансування політичних партій. „Це доволі низький показник, який добре свідчить про здатність влади проінформувати виборців про таку доволі важливу реформу“, – підкреслив він. 49 відс. громадян вважають, що партії повинні фінансувати самі провідники партій.

Олексій Кошель, генеральний директор Комітету виборців України, зазначив, що аналіза загальної кількості законопроектів, які стали законами, показала, що Верховна Рада приймає 84 відс. законопроектів авторства прези-

(Закінчення на стор. 7)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Україна засудила „візиту“ Путіна

КИЇВ. – 18 серпня відбулася чергова „візита“ делегації Росії на чолі з Президентом Володимиром Путіним до українського міста Севастополя, тимчасово окупованого Російською Федерацією. Українська сторона вважає „візиту“, як інші поїздки російських посадовців до Криму та Севастополя грубим порушенням Росією державного суверенітету і територіальної цілісності України, цинічним і демонстративним нехтуванням російською стороною загальновизнаними нормами міжнародного права. Міністерству закордонних справ Росії передано відповідну ноту протесту. (Міністерство закордонних справ України)

■ Горить заповідний ліс

ЖИТОМИР. – У Житомирській області вирує пожежа на території Поліського природного заповідника. Площа пожежі 120 гектарів. До гасіння залучили пожежну авіацію, яка скинула на 21 серпня 38 тонн води. Але сильні пориви вітру не дають пожежній авіації здійснитися у повітря. Ліквідовують пожежу 218 осіб та 40 одиниць техніки. (BBC)

■ Пам'ятна акція відбулася

БІЛОГІРСЬК, Крим. – 20 серпня пам'ятна акція кримських татар, присвячена 30-й річниці масових протестів в Москві, які були одним з вирішальних етапів кримськотатарського національного руху, таки відбулася попри протидію окупаційної російської влади у Ак-Кая (Біла Скеля) поблизу Карасувбазара (нині – Білогірськ). Про це повідомив голова Меджлісу кримськотатарського народу, народний депутат Рефат Чубаров. Озброєні російські силовики оточили присутніх і дали 10 хвилин, щоб розійтися. Вони затримали Бекіра Умерова, одного з організаторів пам'ятного заходу. („Укрінформ“)

■ Розгорнули прапор Ічкерії

КИЇВ. – На Майдані Незалежності 13 серпня відбулася акція „Ічкерія жива!“, під час якої з участю бійців полку Президента України було розгорнуто найбільший у світі прапор Чеченської Республіки Ічкерії – невизнаної держави, яку було утворено після розпаду СРСР на частині території Чечено-Інгушетії. Ічкерія фактично припинила існування на етнічних чеченських землях у 2000 році після перемоги військ Росії під час другої Чеченської війни. Російські силовики і спецслужби вбили під час бойових дій більшість провідників Ічкерії. (Радіо Свобода)

■ Виявили тортури в СІЗО

ОДЕСА. – 20 серпня прокуратура Одеської області почала розслідування у зв'язку з виявленими фактами жорстокого, нелюдського поводження з утриманими у слідчому ізоляторі (СІЗО). 19 серпня уповноважена з прав людини Валерія Лутковська звернулася до генерального прокурора України Юрія Луценка з приводу фотографії з одеського СІЗО, на якій видно слід від кийка на спині утримуваного. Фотографію зробив того дня її регіональний представник в Одесі. Про побиття ув'язнених повідомив також капелян СІЗО і Південної виправної колонії ч. 51 о. Дмитро Краснобаєв. (Радіо Свобода)

■ Встановили соняшні панелі

КИЇВ. – В Україні на кінець червня 1,635 домогосподарств встановили соняшні панелі. Про це 20 серпня повідомив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман. „На кінець червня кількість приватних домогосподарств, що встановили соняшні панелі, збільшилася майже в чотири рази від рівня 2016 року“, – сказав прем'єр. („Укрінформ“)

■ Знайшли загиблого альпініста

КИЇВ. – 18 серпня у Франції, при сходженні на гору Монблан, загинув 42-річний альпініст з України. Він почав сходження на гору, де його застала буря. Він сам подав рятувальникам сигнал про допомогу, однак вони не змогли приступити до рятування через негоду. 19 серпня, коли буря вщухла, вертоліт рятувальників виявив тіло чоловіка. („Українська правда“)

НОВІ РЕАЛІЇ

Європа – проти туристів. Чому?

Дмитро Гомон

У Барселоні, Венеції, на Майорці та інших містах Європи громадяни протестують проти туристів, звинувачуючи їх у підвищенні цін на житло та забрудненні довкілля.

17 серпня відбулися антитуристичні виступи на Майорці та в Сан-Себастьяні. Масовий наплив людей з усіх куточків світу викликає невдоволення місцевих жителів не лише в цих двох еспанських туристичних льокаціях. Британська газета „The Guardian“ стверджує, що подібні настрої поширюються по всій Європі.

„Туристи, їдьте додому!“

Говорити за всю Європу, напевно, не варто, але невдоволення туристами справді можна спостерігати в Еспанії, Італії та Хорватії.

„Хронічне переповнення у деяких облюбованих туристами європейських популярних місцях викликає сердиту реакцію, від ввічливого протесту до появи графіті „Їдьте додому!“ та навіть фізичного залякування“, – пише „Reuters“.

У липні акція протесту відбулася у Венеції. Місцеві мешканці пройшли крізь натовп приїжджих з плякатами, на яких було написано „Мое майбутнє – Венеція“. В акції брало участь близько 2,000 людей. Місто щороку відвідує близько 20 млн. туристів, тоді як місцеве населення складає всього лише 55 тис.

Незадоволені різким збільшенням кількості туристів також мешканці старої частини хорватського міста Дубровник. Вони скаржаться, що це робить їхнє життя нестерпним.

У кількох еспанських містах акції носили менш мирний характер, бо голосом протесту стали молоді лівацькі угруповання.

Наприкінці липня група молодиків з ліво-радикальних рухів атакувала туристичний автобус у Барселоні: написали на ньому „туризм вбиває місцевість“ та прокололи колесо.

Подібні настрої розділяють молоді ліваки в Країні Басків, де після роззброєння терористичної організації ЕТА почався наплив туристів.

Можна було б не звертати уваги на лівацькі витівки, але вони є відображенням загально-го невдоволення місцевого населення. І проблема не лише в переповнених туристичних льокаціях: є економічні та політичні причини.

Туристи та ціни

Мешканці Барселони, Венеції, Фльоренції та інших міст півдня Європи невдоволені тим, що через туристів зростають ціни на житло. У той час, як багато молодих еспанців заробляють в середньому не більше як 1,000 євро на місяць, оренда звичайного житла в центрі Барселони може сягати 800 євро на місяць чи більше.

Щодо політичного чинника, то звертає увагу на себе націоналістичне оформлення акцій протесту. Особливо це стосується Еспанії, де велика частка туристичного потоку припадає на каталонські території. Регіон має довгу історію боротьби за власну ідентичність, ще з часів режиму Франко.

Каталонці побоюються, що неконтрольований туризм стиратиме національну ідентичність та унікальний місцевий кольорит, заради якого, власне, і їдуть туристи. Ці аргументи популярні також в Італії та й інших країнах

Влада підтримує

Місцеві чиновники симпатизують протестам проти туристів. Але їхня підтримка неофіційна, бо її стримує розуміння, що туризм – одна з важливих статей доходу для місцевого бюджету.

Віце-прем'єр-міністр Балеарських островів (автономія, до якої належать Майорка та Ібіца) Біел Барсело заявив, що він розділяє побоювання щодо масового туризму та незбалансованості його моделі.

Спроби вгамувати туристів вживає також італійська влада. У Римі введено штрафи за купання у фонтанах, а біля них не можна їсти.

Тим часом керівник Всесвітньої туристичної організації Талеб Ріфаї вважає, що зростання антитуристичних настроїв – це „дуже тривожна ситуація, на яку слід реагувати серйозним чином“.

Організація рекомендує місцевій владі використовувати перевірені методи керування натовпами туристів, заохочувати відвідувати місця, розташовані за межами історичного центру, урівноманітнювати туристичну активність та враховувати потреби місцевого населення.

Еспресо ТВ

Дмитро Гомон – український журналіст-міжнародник, Київ.

Що найбільше вражає чужинців в Україні

ВВС Україна

Напередодні 26-ої річниці відновлення Незалежності ВВС Україна провела власне опитування чужинців з США, Великобританії, Франції, Данії, Японії, Пакистану, Канади та Маврикію, аби дізнатися, якою вони бачать Україну та українців сьогодні.

Особливості характеру українців, серед яких передусім щирість і гостинність, назвали майже усі, з ким спілкувалися кореспонденти ВВС Україна. „В інших країнах люди дуже люб'язні, але я не вірю, що це щиро. В Україні це не так, тут одразу ж зрозуміло, як людина ставиться до тебе, що їй подобається, що ні“, – вважає фотограф Габріель Караско з Маямі.

„Година за чаєм і доброю розмовою – найкращі ліки для серця і душі. Це те, що є унікальною рисою українців“, – зізнається Ранда з США. Водночас Ранді не подобається грубість чоловіків щодо жінок у публічних місцях. „У метро чи автобусі чоловіки часто відштовхували мене, щоб пройти і зайняти місце. Дуже рідко чоловіки поступалися місцем жінці, якого б віку вона не була. Як правило, вони просто закривали очі або розгортали газету, і удавали, що не бачать“.

Схожі враження і у Йоганеса Вамберга з Данії: „Драгує найбільше відсутність взаємоповаги, ввічливості. Це стосується як старших людей, так і молоді. Це намагання бути першим, не поважаючи інших“.

„Мають гордість і патріотизм – це неймовірно бачити, як багато національних кольорів скрізь: прапори у таксі, на будівлях, навіть на

огорожі серед вулиці“, – каже фотограф з Великобританії Пітер Фозергіл.

„Із позитивного – українські дівчата. Це одна з причин того, що я тут!“, – зізнається Г. Караско.

„Українські жінки найрозумніші, добре організовані і хороші господині“, – робить підсумок приватний підприємець Шоаїб Кхан з Пакистану.

„Коли я вперше приїхав до Києва, була упередженість стосовно харчів. Але згодом я зрозумів, що традиційні домашні страви дуже гарні. Моя наречена Ірина чудовий кулінар, деякі її традиційні українські страви дивовижні“, – зізнається П. Фозергіл.

„Я вражений природою Карпат. Це щось надзвичайне. Її необхідно берегти від шахраїв, великих і малих, державних і приватних“, – вважає Орест Дель Соль, який приїхав з Франції на Закарпаття

Однак, професіонали помічають не лише красу. „Найбільше вражає поєднання двох різних способів життя. Це старий світогляд, радянський підхід до всього, дуже грубий, я б сказав, примітивний. І в той самий час, молодше покоління – яке їздить до Європи, США, бачить світ і нове сучасне життя, мислить по-сучасному. І я здивований, як це працює в одній країні. Можливо, це одна з причин того, що ця країна не рухається. Не рухається взагалі нікуди! Вікно відчинене, але неможливо вибратися, тому що ніби тягне старий тип мислення. Це те, що шокує мене найбільше“, – констатує Г. Караско.

ТОЧКА ЗОРУ

Не в „Малоросії“ річ

Кирило Сазонов

Тішитися зі згорання проекту „Малоросія“ не варто. Цілі у Кремля і підконтрольних йому бойовиків колишні – ліквідування української незалежності.

Дракон помер – хай живе дракон! Саме так, перефразовуючи старе гасло, можна визначити стратегію Кремля щодо Донбасу й України. За великим рахунком дракон навіть не вмирає – він змінює маски, пробує міняти голос, але залишається тим же драконом. З колишніми цілями і завданнями.

Не так давно головний вождь Донецької „народної республіки“, московська маріонетка Олександр Захарченко оголосив, що виступає за „перезаснування“ України, але назва „Малоросія“ застосовуватися не буде.

Насправді і спроба створення „Малоросії“ і „перезаснування“ і переслідують одну мету – створити ілюзію переговорів у форматі Київ-Донецьк. Нібито без участі Москви. Ось, в принципі, головне завдання всіх цих ідей.

Ні для кого не секрет, що Росія, яка страждає від західних санкцій, хоче формально вийти з конфлікту з Україною. У жодному разі не відступити – контроль над нашою країною, ліквідування її незалежності та перебрання під своє управління залишаються найважливішим для Кремля завданням.

Але Москві дуже важливо показати Заходові, що збройної агресії Росії проти України немає. А є просто внутрішньоукраїнський конфлікт між Києвом і Донецьком.

Тому з санкціями проти Російської Федерації потрібно закінчувати, а Київ і Донецьк садити за стіл переговорів. Найголовніше, чого домагається Москва зі своєю ідеєю повернення Донбасу до складу України – допомогти для регіону особливого статусу.

Це означає наступне: повна амністія для всіх бойовиків; витрати на відновлення зруйнованої інфраструктури, створення нових робочих місць замість вивезених у Росію або порізаних на метал підприємств – на рахунок українського бюджету; всі без винятку соціальні виплати – на рахунок українського бюджету; платня для бойовиків, які стануть „народною міліцією“, місцевою адміністрацією, якою управляє Москва – на рахунок українського бюджету.

Так, ще депутати Верховної Ради від Донбасу (тобто Кремль) отримують право вето на будь-які зовнішньополітичні рішення вищого законодавчого органу України.

Далі, у разі згоди України на такі умови і позитивного голосування у Верховній Раді, події можуть розвиватися за двома сценаріями.

Перший: обурені такою фактичною капітуляцією українці виходять на акції протесту і повалюють владу. Звісно ж – з активною участю „п'ятої колонії“.

Реакція Заходу передбачувана – він відвертається від цього клубка проблем і віддає їх на вирішення Росії. Росія домовляється з впливовими українськими феодалами і ставить своїх людей на ключові позиції.

Другий сценарій: голосування проходить тихо. Донбас отримує особливий статус, гроші, амністію і фактичну незалежність від України. Що тоді подумують інші регіони? Якщо ворогам України можна воювати проти центральної влади і отримати за це амністію, посади, права і платню – чому не можна іншим?

В результаті – територіальні конфлікти відразу в кількох регіонах, які активно будуть фінансуватися вже не тільки Росією.

Еспресо ТВ

Кирило Сазонов – політолог, Київ.

Як Україні реагувати на новий курс Польщі

Євген Магда

Зовнішня політика Польщі сьогодні не лише спрямована на обслуговування внутрішньополітичних інтересів правлячої партії, але і продукує ледь не конвеєрним методом проблеми не тільки у взаєминах з Україною.

Очевидно, що подібне підпорядкування зовнішньополітичних дій внутрішньополітичним інтересам – далеко не винахід партії „Право і справедливість“, яка, до всього, залишається найбільш популярною політичною силою Польщі. Останні соціологічні опитування показали, що бурхливі протести проти перетворень судової системи не завдали шкоди рейтингові „ПіС“, швидше навіть навпаки.

Тим часом польська дипломатія створює собі проблеми буквально на рівному місці, налаштуваючи проти країни ще вчора цілком лояльних партнерів.

Офіційна позиція Варшави все більше нагадує поведінку шляхтича, готового кинути виклик більшості оточуючих.

Системний віддік подібної поведінки варто вести від березня 2017 року, коли Польща опинилася в блискучій самотності у спробі не допустити переобрання Дональда Туска головою Європейської ради, намагаючись витіснити його кандидатурою Яцека Саріуша-Вольського. Як виявилось, без особливого успіху – польську позицію не підтримав навіть Прем'єр Угорщини Віктор Орбан, який пізніше висловив готовність захищати Польщу від „інквізиції ЄС“.

На цьому тлі прагнення Варшави вести розмову з офіційним Києвом у менторській тональності, використовуючи традиційний статус „адвоката України“, навряд чи викликає подив. Справді, протягом 25 років у двосторонніх взаєминах було чимало втрачених можливостей, проте це не привід для показу переваги – з наполегливістю, гідною кращого застосування.

Дивує мішанина різних кроків польської влади: закиди Ярослава Качинського та Вітольда Ващиковського про „бандеризацію України“ та відновлення польсько-українського форуму, який має створити майданчик для порозуміння; визнання В. Ващиковським, що ситуація на Донбасі спрово-

кована діями Росії, і його впевненість, нібито члени ОУН-УПА брали участь в Голокості (подібних подарунків від європейських політиків російська пропаганда не отримувала вже давно).

Польські можновладці наче не усвідомлюють, наскільки дразливими для України є будь-які заяви з імперським присмаком та яку реакцію викликають в умовах російської гібридної агресії.

У цьому контексті нова ініціатива від „ПіС“ – пляни створити Музей східних територій – теж навряд чи покращить взаємини Польщі з Україною та Білоруссю.

Разом з тим Польща примудрилася зіпсувати стосунки з багатьма європейськими провідниками. Її позиція стосовно прийняття біженців на власній території роздратувала Емануеля Макрона, а заявлене прагнення отримати від Німеччини компенсацію завданих під час Другої світової війни збитків навряд чи потішило Ангелу Меркель.

Власне, і намагання польського Міністерства закордонних справ розмістити на нових польських паспортах зображення Острої брами у Вільнюсі (як і Меморіалу орлят у Львові) теж явно не покращило взаємини з Литвою.

Часом видається, ніби офіційна Варшава навмисне дратує своїх сусідів та партнерів, ніби не розташована на „кривавих землях“, де чутливих питань спільної історії чимало.

А що робити Україні? Ми не може собі дозволити сидіти, склавши руки, очікуючи припинення домінування „ПіС“ у Польщі. Варто зосередитися на власній пропозиції щодо посилення Тримор'я, розвивати польсько-литовсько-українську бригаду та шукати можливості для прагматичної співпраці.

Вибором Києва у даному випадку мають стати не симетричні авантюри у двосторонніх взаєминах, а технології м'якої сили та використання фактора українських заробітчан як вагомий складової польського економічного зростання.

„Європейська правда“

Євген Магда – політолог, доцент Національного технічного університету України ім. Ігоря Сікорського, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

76 осіб евакуювали

СУДАК. – 19 серпня в Криму перелився грязевий потік, зливи затопили житлові будинки. 3 Судака евакуювали 76 осіб, з них 23 дитини. Жертв і постраждалих немає. Грязевий потік частково змив проїжджу частину дороги Грушівка-Судак в районі села Дачне. За межами дороги опинилися 15 автомобілів. (ВВС)

Уряд Грузії просить видати Саакашвілі

КИЇВ. – В бюрі Генерального прокурора Грузії 18 серпня заявили, що співпрацюють з українською владою в питанні про видання колишнього президента і голови Одеської обласної адміністрації Михайла Саакашвілі, українське громадянство якого було припинене минулого місяця. М. Саакашвілі у Грузії розшукують за кількома звинуваченнями, що стосуються часів його президентства 2004-2013 років. Він називає звинувачення політично мотивованими. У квітні 2015 року Генеральна прокуратура України відмовила Грузії у виданні М. Саакашвілі, коли дійшла до висновку, що запит про його видання зроблено з метою його переслідування з політичних мотивів. (Радіо Свобода)

Суди сприяють корупції

КИЇВ. – Директор Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) Артем Ситник 19 серпня заявив, що в українських судах відбувається повне саботування справ, переданих їм НАБУ та Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою (САП). З 80 справ, які НАБУ та САП скерували до суду, розгляд кожної четвертої досі не почали. На 30 червня цього року відкрито кримінальних проваджень щодо 37 найвищих посадовців країни. Є велика кількість справ, пов'язаних з ліквідацією банків і в подальшому виведенням фондів з цих банків в офшорні зони через австрійські банки. Виносяться виправдані вироки щодо осіб, відносно яких зібрані достатні докази. Єдиний вихід – це створення Антикорупційного суду, який буде це все слухати. (Радіо Свобода)

Підготовку пройшли 250 саперів

КИЇВ. – З 2015 року канадські військові інструктори провели навчання за стандартами НАТО для 243 українських саперів. Про це 20 серпня повідомив речник Міністерства оборони Олександр Мотузаник. У центрі розмінування Головного управління оперативного забезпечення в Кам'янці-Подільському 19 серпня відбувся випуск чергової групи саперів, підготовлених за стандартами НАТО. („Укрінформ“)

Київ між найгіршими для життя міст

КИЇВ. – Київ опинився у десятці найменш комфортних для життя міст, згідно з дослідженням британського журналу „The Economist“. Зі 140 проаналізованих міст столиця України опинилася на 131 місці. Дослідження проводили експерти аналітичного підрозділу журналу „The Economist“ – „The Economist Intelligence Unit“. Вони оцінювали міста за такими головними параметрами, як стабільність, охорона здоров'я, культура, довкілля, освіта й інфраструктура. Загалом місто могло набрати максимум 100 балів. Київ отримав 47.8 бали. У рейтингу вказано, що протягом останніх п'яти років Київ продемонстрував найшвидше зниження позицій – 21.4 відс. Експерти видання зауважують, що показники України демонструють певне відродження, але воно перебуває під загрозою через економічну нестабільність і війну на Донбасі. Після Києва у рейтингу опинилися міста у Камеруні, Зімбабве, Пакистані, Альжирі, Папуа Новій Гвінеї, Бангладеш, Лівії, Нігерії. Останнє місце в рейтингу має сирійський Дамаск. Сьомий рік поспіль рейтинг очолив австралійський Мельбурн. Також у першій десятці – Відень (Австрія), Ванкувер (Канада), Калгарі (Канада), Аделаїда (Австралія), Перт (Австралія), Окленд (Нова Зеландія), Гельсінкі (Фінляндія) і Гамбург (Німеччина). У минулорічному рейтингу Київ також був на 131 місці, при цьому в 2014 році займав 124-у позицію. (Радіо Свобода)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Орегон дозволяє безкоштовні аборти

СЕЙЛЕМ, Орегон. — Губернатор Орегону Кейт Бравн 15 серпня підписала закон, котрий дозволяє безкоштовні аборти всім мешканцям стейту, включно з нелегальними емігрантами. Законопроект був схвалений минулого місяця без підтримки республіканських законодавців і переданий демократичному губернаторові до підпису. Орегон став першим стейтом, який дозволяє безплатні аборти всім, хто бажає. Забезпеченеві компанії мусять покривати 100 відс. коштів абортів. Винятком є одна католицька компанія: особи, котрих вона покриває, можуть отримати безкоштовні аборти на рахунок стейту. („The Washington Times“)

■ У Польщі не хочуть компенсацій

ВАРШАВА. — Польський уряд намагається при- тишити заклики деяких політиків правлячої партії, щоб вимагати компенсації від Німеччини за втрати під час Другої світової війни. Заступник прем'єра Матеюш Моравецький недавно лементував, що Польща була „змасакрована“ своїм сусідом під час війни, і що „історичні рахунки ще не полагождені“. Ці заклики погіршують відносини між найбільшим східним членом Європейського Союзу та Німеччиною, яка є касиром бльоку. На відміну від західноєвропейських країн, Польща підписала угоду про повоєнні кордони з Німеччиною щойно в 1990 році, після провалу комунізму та Берлінського муру. Подальші польські уряди послідовно проголошували, що справа репатріації є закритою і „це не змінилося“, сказав 17 серпня заступник міністра закордонних справ Марек Маґеровський. Однак, польський уряд має право говорити з Німеччиною про збільшення „гуманітарних провізій“ ще живим жертвам нацистського режиму. („Miami Herald“)

■ Колишній президент Бразилії засуджений

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО. — Федеральний суддя Сергіо Моро 12 липня видав вирок колишньому президентові країни, оголошуючи що Люїз Лула да Сільва є винним у корупції та відмиванні грошей, і засудив його на дев'ять з половиною років ув'язнення. Вирок не був несподіванкою навіть для адвокатів підсудного, котрий був президентом в 2003-2010 роках. Скандал торкнувся всіх прошарків політичної системи Бразилії. Прокуратора довела, що 71-літній Л. да Сільва отримав хабарі на суму 3.7 млн. бразильських реалів (1.2 млн. дол.), хоч він постійно заперечував всі обвинувачення. Перед судовим процесом він уважався правдоподібним передовим кандидатом на президентських виборах наступного року. Тепер він перебуває на волі, поки його адвокати апелюють вирок. Думки публіки є поділені. Одні боронять Л. да Сільву за те, що він боронив права робітників, інші вважають С. Моро антикорупційним хрестоносцем, який написав у вироді: „Хоч як би ти високо не літав, закон все є понад тобою“. („Deutsche Welle“)

■ В Огайо перевіряють списки виборців

КОЛЮМБУС, Огайо. — Адміністрація Президента Дональда Трампа зайняла протилежну позицію від його попередника в справі чистки імен виборців, яка тепер стоїть для вирішення перед Верховним судом США. Департамент справедливості оголосив 7 серпня, що уряд тепер підтримує систему, яку живив Огайо. Процес в Огайо має три частини: зосередившись спершу на тих особах, які не голосували впродовж попередніх двох років, стейт відтак намагається сконтактуватися з ними, щоб уточнити їхні адреси, а якщо це не вдасться, тоді стежитиме, чи вони голосували в періоді двох наступних федеральних виборів. Якщо не голосували, щойно тоді стейт зможе усунути їхні імена зі списку виборців. За часів Президента Барака Обами Департамент справедливості казав, що система в Огайо порушує федеральний закон про реєстрацію виборців. Минулого року ліберальні організації переконали федеральний окружний суд в Огайо тимчасово заборонити стейтові проводити чистку імен виборців перед президентськими виборами. („Associated Press“)

Президент Світового Конґресу Українців відвідав Австралію та Нову Зеландію

Під час зустрічі в Австралії (зліва): Стефан Романів, Президент Законодавчої ради Вікторії Брюс Аткинсон, Євген Чолій та заступник голови Парляментської групи Австралія-Україна Колін Брукс.

ТОРОНТО. — 30-31 липня Президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій з дружиною Анною здійснив свою першу візиту до Окленду і Велінгтону, Нова Зеландія, щоб представити актуальні українські питання її владним структурам та зміцнити зв'язки з українською громадою. Президент СКУ мав зустрічі з керівником Європейського відділу Міністерства закордонних справ і торгівлі Робом Тейлором та депутатом Парляменту і членом Комітету закордонних справ та спікером з глобальних питань Партії зелених Кенеді Ірагамом.

Є. Чолій привернув увагу до агресорських дій Російської Федерації в Україні, які є також серйозною загрозою для глобального миру і безпеки, закликав Нову Зеландію до підтримки України в захисті її незалежності і територіальної цілісності. Він також обговорив важливість прийняття Новою Зеландією закону про автономні санкції і введення санкцій проти Російської Федерації та утримання від переговорів про зону вільної торгівлі з Російською Федерацією, поки вона не припинить грубо порушувати свої міжнародні зобов'язання.

Президент СКУ подякував Новій Зеландії як співавторів резолюцій ООН щодо порушення прав людини в Криму та щодо захисту від терористичних атак. Є. Чолій також закликав Нову Зеландію визнати Голодомор 1932-1933 років геноцидом українського народу.

Президент СКУ взяв участь у заході в Парляменті, під час якого місцева українська громада подарувала вишиту карту Нової Зеландії, котра буде там розміщена.

Є. Чолій виступив на зустрічах з українськими громадами Окленду і Велінгтону, які організували Об'єднання Українців Нової Зеландії під про-

водом Тараса Кліша та Українська Громада Велінгтону на чолі з Ольгою Воробей, під час котрих закликав до співпраці з СКУ в просуванні українських інтересів.

7 і 9 серпня в Канбері та 1 і 10 серпня у Мельбурні Австралія, Є. Чолій мав робочі зустрічі з австралійськими урядовими високопосадовцями, щоб обговорити питання, пов'язані з подальшою підтримкою України та забезпеченням миру і стабільності в світі. У зустрічах взяли участь Генеральний секретар СКУ та голова Союзу Українських Організацій Австралії Стефан Романів, Посол України в Австралії Микола Кулініч.

9 серпня у Канбері Є. Чолій виступив з публічною лекцією в Центрі європейських студій Австралійського національного університету на тему „Ставлення ЕС до держав колишнього Варшавського договору та пострадянських республік“. Президент СКУ також обговорив поточні українські питання з академічним координатором Центру європейських студій д-ром Катаржиною Вільямс та запрошеним науковим співробітником д-ром Сонею Мицак.

10 серпня Є. Чолій виступив на круглому столі „СКУ в 50 років і далі: австралійський контекст“ у Центрі україністики ім. Миколи Зерова в Університеті Монаша в Мельбурні. С. Романів був панелістом під час цього круглого столу, а модератором був викладач україністики Університету Монаша д-р Алесандро Акілі.

Круглий стіл, організований директором Центру україністики ім. М. Зерова Університету Монаша д-ром Марком Павлишиним, увійшов до серії міжнародних наукових заходів з нагоди 50-ліття СКУ, які мають на меті залучити різні регіони світу до розробки дорожньої карти СКУ на майбутнє.

ТОЧКА ЗОРУ

Росія зробила ставку на Юлію Тимошенко

Євген Дикий

„Опозиційний бльок“ плянує подвоїти фракцію у Верховній Раді на наступних виборах. Проте головну ставку Росія зробить на партію Юлії Тимошенко „Батьківщина“

Українці можуть обрати повне лайно, у порівнянні з яким теперішнє може здатися марципанчиком. Ключове питання – якими будуть вибори. Якщо ми знову будемо обирати депутатів за закритими списками, це цілком реально. Нещодавно спілкувався з одним депутатом „Опозиційного бльоку“. Він прямо сказав, що у них програма мінімум – подвоїти фракцію на наступних виборах. Максимум – стати правлячою партією і зформувати уряд.

У максимум не вірю, але мінімум реальний. Це відверто проросійський бльок.

Та більшу небезпеку становлять нібито українські сили на зразок „Батьківщини“. Вони

рвуть на собі вишиванку – мовляв, патріоти. Але ж всі пам'ятають угоду Юлії Тимошенко з Кремлем. Основна ставка Росії – саме на Ю. Тимошенко. У Кремлі зрозуміли, що привести сюди проросійську владу не вдасться.

Якщо перемаже „Батьківщина“, буде як за Віктора Януковича. Зберігатиметься проєвропейська риторика. Будуть регулярні жести в бік Євросоюзу, щоб не розірвали Угоду про асоціацію, бо їхній бізнес почав адаптовуватися до її умов. Ми опинимося в неутральному положенні: то кроки в бік Росії, то в бік ЕС. Тривалим такий стан бути не може. І закінчиться все тим, що знову доведеться вирішувати питання непарляментськими методами.

„Газета по-українськи“

Євген Дикий – волонтер, правозахисник, громадський діяч, Київ.

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Як правильно поставитися до російського режиму?

Джон МекЛофлін

Як правильно поставитися до російського режиму, щоб він перестав становити загрозу для всього світу?

Востаннє я їздив до Росії у жовтні минулого року, щоб зібрати матеріали для свого дослідження на тему американсько-російських взаємин. Додому я повернувся незадовго до того, як Дональда Трампа обрали президентом.

Та жовтнева поїздка, а також події, що відбулися після неї, поставили кілька важливих запитань. До чого Сполучені Штати дозволять цьому всьому дійти? І яке закінчення для нас є прийнятним? Адміністрація Д. Трампа працює вже пів року, а відповідей немає досі.

За тиждень до моєї поїздки, а саме 7 жовтня, Джеймс Клепер молодший, який тоді очолював Національну розвідку, а також Департамент внутрішньої безпеки опублікували першу офіційну заяву про втручання Росії у наш виборчий процес.

Коли я зі своїми колегами запитали про це у Кремлі, а також Міністерстві закордонних справ, то там (як і очікувалося) це рішуче заперечили. Вони розповідали кремлівську точку зору, переконуючи, що це Сполучені Штати відповідають за будь-які проблеми в російсько-американських взаєминах. Засуджували американську політику щодо розширення НАТО, Балканських країн, Лівії, демократій у колишньому Радянському Союзі та Сирії.

Окрім цього, на контрольованому державою російському телебаченні багато розповідали про війну: нібито у разі перемоги Гиларі Клінтон Росія і Сполучені Штати опинилися б на межі війни, а росіянам довелося б готувати собі бомбосховища. Тобто розповідали неправду.

Це нагадало мені науку, яку я взяв під час попередніх спілкувань з росіянами: вони завжди знають, чого хочуть. Тому вам також слід знати, чого хочете ви. Бо інакше вони вас зімнуть під себе.

В сьогоднішній Росії питання полягає у тому, чого хоче Володимир Путін, бо всі рішення ухвалює він. А його цілі є цілком зрозумілими: беззаперечне домінування у себе вдома; вагомий вплив на сусідів; послаблення таких західних інституцій, як НАТО і Європейський Союз; московський вплив у таких ключових регіонах, як Близький Схід.

Суть полягає в тому, щоб зробити Росію зно-

ву великою.

А чого хочемо ми? Звісно, що ми не дозволимо, щоб усе було так, як хоче Росія. Незалежно від того, чи це втручання у наші вибори, чи порушення кордонів незалежних держав, які чекають від нас дотримання міжнародних угод, які і ми, і вони підписували.

Звісно, що ми повинні уникати реального воєнного конфлікту з країною, яка може швидше від нас застосувати ядерну зброю.

Однак, ми не повинні потрапити у пастку, думаючи, що це просто нова Холодна війна, і покладатися на інстинкти, які в нас виробилися колись.

Насправді, Холодна війна була простішою: це чорно-біла глобальна боротьба між двома діаметрально протилежними ідеологіями, одна з яких мала зникнути. І зникла саме їхня. Вони втратили власну країну, імперію і комуністичну економічну систему.

Тоді це була гра в шашки. Сьогодні – в шахи.

Теперішня сутичка з Росією не може завершитися повною перемогою без другої дії. Тому що на відміну від Радянського Союзу Росія не зникає. Тож наша стратегія повинна полягати у посиленні власних можливостей.

Ми не можемо змусити Росію прийняти НАТО на своїх кордонах, але ми можемо зміцнити єдність всередині НАТО і нашу стратегію стримування; протидіяти російській дипломатії, яка спрямована на тих членів, які покищо вагаються; дбати про подальшу дислокацію сил НАТО в країнах Балтії та Польщі. А також ніколи не послаблювати тиск на Росію.

Ми не можемо забрати від Росії звички шпигувати, яка зародилася ще в часи царизму. Але ми можемо посилити нашу контррозвідку і, що є дуже важливим, почати систематично розповідати людям про російські фальшиві новини, які спрямовані на наших громадян. Саме це вже почали робити уряди деяких європейських країн.

Ми не можемо змінити географію чи змусити Росію ігнорувати сусідні регіони, з якими в неї склалися глибокі торговельні та культурні взаємини. Але ми можемо карати Москву за захоплення територій чи проведення гібридних операцій, спрямованих на підірив незалежності сусідів та обмеження їхньої зовнішньої політики.

Ми можемо дати Україні високотехнічне обо-

(Закінчення на стор. 18)

АМЕРИКА І СВІТ

■ У Росії не видають візи до США

МОСКВА. — Посольство США в Росії повідомило 21 серпня, що воно припинить видання неімміграційних віз на вісім днів, починаючи з 23 серпня, у відповідь на вимогу Росії, щоб США звільнили 755 осіб зі свого дипломатичного корпусу або його технічного штабу у Москві. Більшість осіб, затриманих в Посольстві в Москві й трьох консулятах, є громадянами Росії. Припинення видачі віз в Санкт-Петербурзі, Єкатеринбурзі та Владивостоці буде на неозначений час. Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров сказав 22 серпня, що це рішення США є „ще одним намаганням підбурювати російських громадян проти свого уряду”. Він додав, що „це є добре знана логіка тих, хто інсценізує революції”, натякаючи на тривалі претензії Москви, що США розпалюють неспокій в Росії та інших колишніх советських країнах. Вашингтон заперечував ці звинувачення. („Associated Press”)

■ Путін призначив посла до США

МОСКВА. — Президент Росії Володимир Путін 21 серпня призначив Анатолія Антонова новим Послом Росії до США. Він також буде постійним представником Росії до Організації американських держав (ОАС). 62-літній професійний дипломат має репутацію „яструба” щодо США на своїй посаді в 2011-2016 роках заступника міністра оборони, відповідального за міжнародні зв'язки. Перед тим він працював у Міністерстві закордонних справ від 1978 року, де досягнув пост шефа відділу безпеки й роззброєння в 2004 році. Він підтримував офіційну лінію Москви про анексію Криму та підтримку проросійських бойовиків у східній Україні. А. Антонов закидав, що Захід запланув усунення Президента України Віктора Януковича. Він також твердив, що Захід „додавав вогню” до кризи в Україні, щоб обґрунтовувати існування НАТО та свої військові бюджети. Європейський Союз і Канада мають А. Антонова у своїх списках російських високопосадовців, котрі підлягають санкціям за їхню роль в українській кризі. У 2016 році він повернувся до Міністерства закордонних справ на посаду заступника міністра. („ABC News”)

■ Знайдено тіла моряків

СІНГАПУР. — Знайдено рештки тіл американських моряків у затопленій частині корабля-винищувача „Джан МекКейн”, який 21 серпня зіткнувся з нафтовозом недалеко Сінгапура. Внаслідок цього пропало 10 моряків. Головнокомандувач Тихоокеанської флотії Військово-Морських Сил (ВМС) США адмірал Скот Свифт не сказав 22 серпня, скільки тіл знайдено на кораблі, але додав, що маляйзійські ВМС знайшли одне тіло в морі і передали його американцям. Моряків розшукують кораблі й літаки Маляйзії, Сінгапура, США, Індонезії та Австралії. Білий Дім видав заяву 22 серпня, висловлюючи „великий смуток” з приводу смерті моряків. Винищувач названий в честь адміралів Джана МекКейна старшого і молодшого, діда й батька теперішнього республіканського сенатора з Аризони. Це вже друга аварія впродовж двох місяців винищувачів ВМС 7-ої Флотії США, яка є базована в Японії. („The New York Times”)

■ Капітана звільнено з посади

ВАШІНГТОН. — Капітан корабля-винищувача Військово-Морських Сил (ВМС) США Брайс Бенсон, котрий втратив сім моряків внаслідок зіткнення з торговельним кораблем, буде звільнений з посади, а 10 інших осіб можуть бути покарані, сказав 17 серпня адмірал Віліям Морен, другий найвищий за рангою офіцер ВМС і заступник шефа морських операцій. 17 червня винищувач „Фиджералд” зіткнувся з торговельним кораблем недалеко Японії і зазнав поважної шкоди, внаслідок чого загинуло сім моряків. „Члени залоги поповнили поважні помилки”, – сказав адмірал. ВМС видали окремий звіт про те, що сталося після аварії, вказуючи на героїзм залоги у намаганнях рятувати життя. Із 35 членів залоги корабля 28 врятувалося. („Time”)

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

Справа Віталія Шабуніна

Єгор Фірсов

Огідно спостерігати за тим, як корумпована система викручується, в спробі хоч за щось вхопити Віталія Шабуніна. В хід вже йшли і фальшиві акції під його будинком, і замовні статті, і навіть фальшивий відеосюжет, в якому американці нібито звинувачували В. Шабуніна в розтраті грантових фондів.

Нічого з цього не спрацювало. Навпаки, брудна кампанія проти голови Ради громадського контролю національного антикорупційного бюро України В. Шабуніна тільки зіграла йому на руку. Тому кабінетним шахраям не залишалося нічого іншого, крім як перейти до звичних і зрозумілих їм репресій.

Спочатку кримінальне провадження проти Центру протидії корупції відкрила податкова поліція. А тепер тюремний термін загрожує і самому В. Шабунінові, якого цими днями судили в Києві за ляпас провокаторові.

Думаю, немає сенсу розбирати цей епізод. Він сміховинний. Особливо на тлі закритої справи проти провладного депутата Сергія Пашинського, який прострелив ногу беззбройної людини. Схоже це все на обіцянку „жити по-новому”? Думаю, ви і самі розумієте, що не дуже.

Цинізм ситуації в тому, що та сама компанія,

яка намагається тепер розправитися з В. Шабуніном, стала владою завдяки йому ж. Поки В. Шабунін писав про корупцію Миколи Азарова, Віктора Януковича та Андрія Клюєва, він був зручний і вигідний тодішній опозиції. Тепер же, коли колишня опозиція стала владою, їй більше не подобаються антикорупційні розслідування. І тепер вона готова тиснути на В. Шабуніна методами В. Януковича, з яким так відчайдушно боролася.

Давним давно зрозуміло, що такими тупими методами перемогти інакомислення неможливо. Репресії дають зворотний ефект. Переконалий, що вони підсилять не тільки В. Шабуніна, але і тиск на владу в цілому. Раз цей мафіозний спрут нас боїться, значить – ми на правильному шляху. Значить, потрібно ще більше посилити контроль за чиновниками, ще більше проводити відповідних розслідувань і розголошувати виявлені факти.

Тиск на В. Шабуніна це прояв слабкості корумпованої української верхівки. Не сумніваюся, що ми переможемо. Влада змушена буде змиритися, що жити по-старому вже не можна.

„Українська правда“

Єгор Фірсов – політичний і громадський діяч, Київ.

„Укроборонпром“ – об'єднана годівничка

18 серпня „Українська правда“ оприлюднила статтю про те, що оборонні підприємства України „загрузили в корупції та фінансових зловживаннях“. На тлі російської агресії на сході України армія та оборонний сектор України останніми роками почали отримувати рекордні бюджети. У 2017 році на оборону держава повинна витратити рекордні 5.2 відс. внутрішнього валового продукту.

Постало питання про використання таких великих фондів. Протягом останніх років за допомогою різних незаконних інструментів з підприємств „Укроборонпрому“ були виведені сотні мільйонів гривень, великих збитків зазнала держава.

„Укроборонпром“ – це об'єднання десятків державних підприємств різних галузей у сфері оборонної промисловості. До його складу входить важливе підприємство – „Укрспецекспорт“, яке експортує продукцію української оборонної галузі.

Концерн майже повністю контролюють люди Президента Петра Порошенка. З 2014 року концерном керує Роман Романов, фізик-педагог за освітою, який до свого призначення під час президентських виборів 2014 року очолював штаб П. Порошенка у Херсонській області. Великий вплив на концерн має давній бізнес-партнер П. Порошенка Олег Гладковський, який наразі є першим заступником Секретаря Ради національної безпеки і оборони. Розмови про корупцію у системі „Укроборонпрому“ – не новина. Як повідомив сам П. Порошенко, за підсумками перевірок Службою безпеки концерну були відсторонені 25 керівників державних підприємств і попереджене розкрадання 631 млн. грн.

Також впродовж 2014-2016 років у плановому порядку державними органами були проведені фінансові перевірки та ревізії діяльності 12 підприємств „Укроборонпрому“. Виявлені фінансові порушення на 557.8 млн. грн., спрямовані на применшення податків та відрахувань до бюджету. Деякі підприємства не вдалося перевірити через відсутність звітності.

Понад 92 млн. грн. підприємства розмістили у банках, які перебувають у стані ліквідації. Керівники державних підприємств розміщують фонди у банку, який невдовзі збанкрутує, після чого банкіри виводять гроші та ділять з ними вигоду.

П. Порошенко визнав: на державних підприємствах крадуть. Виступаючи в липні на Львівському бронетанковому заводі, він повідомив про 41 порушену кримінальну справу за підсумками роботи внутрішньої служби безпеки оборонного концерну. Проте реальних звинувачуваних вироки та компенсації державі не сталося. Однею з причин є те, що команда П. Порошенка розставила „потрібні“ кадри на найважливіші посади у сфері обороно-промислового комплексу. Сфери впливу поділені між Олександром Турчиновим та П. Порошенком, який здійснює контроль через О. Гладковського, який є його давнім бізнес-партнером.

Війна на сході України стала прикриттям для осіб, ласих до збагачення. „Укроборонпром“ перетворено на годівницю для них. Не випадково керівники концерну мають свої вілли в Іспанії. Але історія неминує назве тих, хто гинув на фронті, і тих, хто наживався на крові.

ІСТОРІЯ

Відзначено 30-річчя Українського культурологічного клубу

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 6 серпня в Музеї шістдесятництва відкрито виставку „Український культурологічний клуб (УКК). До 30-ліття створення“. На виставці представлені унікальні фотографії і документи клубу, газетні публікації, український „самвидав“ 1980-их років, перші зразки забороненої в УРСР української національної символіки.

З доповіддю виступив Олесь Шевченко, пригадавши історичні події. Голова Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих Оріся Сокульська розповіла про тодішні протистояння з владою. Заступник голови ветеранської організації Олександр Ткачук підкреслив необхідність збереження пам'яті та закликав учасників УКК передавати власні архіви на збереження до Музею шістдесятництва. Також на презентації були присутні Василь Овсієнко, Леонід Мілявський, Інна Чернявська, Леся Лохвицька та інші.

Завершилась презентація музичним виступом Тараса Компаніченка, одного з наймолодших учасників УКК, учасника перших Солов'євських прощ, започаткованих Євгеном Сверстюком та В. Овсієнком.

30 років тому у київській кав'ярні „Любава“ відбувся громадський вечір „Українська культура: фасад і реальність“, а вже 16 серпня 1987 року в будинку першого голови ради клубу Аркадія Киреева відбулися установчі збори УКК. Клуб об'єднав щойно звільнених українських політв'язнів з покоління шістдесятників, молодше покоління політичних в'язнів та розбурхану віяннями перебування і гласності київську громадськість, серед якої особливо активними були київські студенти. Провідну роль у клубі мали Є. Сверстюк, Сергій Набока (голова ради), О. Шевченко, Ольга Гейко-Матусевич, Віталій Шевченко, Л. Мілявський, І. Чернявська, Л. Лохвицька та інші.

На засіданнях УКК обговорювалися замовчувані та сфальшовані в радянський час питання української історії та культури (приховування геноциду українського народу 1932-1933 років, замовчування наслідків Чорнобильської катастрофи, захисту історичних

пам'яток, розкриття „білих плям“ в українській історії), писалися відкриті листи до української та центральної влади СРСР з вимогами демократичних перетворень в країні, відновлення діяльності українських Православної та Католицької Церков, були проведені перші несанкціоновані владою віча та вуличні акції.

Засідання збирали до 400 учасників. Влада відмовляла клубові в наданні приміщень, намагалася очорнити УКК в засобах масової інформації. Однак клуб продовжував активно працювати, збираючись окремими секціями (їх було шість) по приватних квартирах та проводячи свої заходи просто неба. На засідання таємно приїжджали зі Львова, Одеси, Дніпропетровська, Чернігова, Донецька. Теми засідань висвітлювалися на сторінках відновленого В'ячеславом Чорноволом „Українського вісника“. Діяльність УКК отримала широкий розголос за кордоном.

Всі активісти УКК перебували під наглядом КГБ. 26 квітня 1988 року активісти на площі Жовтневої революції (тепер Майдан Незалежності) у Києві вчинили спробу провести перше в УРСР несанкціоноване віче, присвячене другій річниці аварії на Чорнобильській атомній станції. Спроба була придушена, учасники побиті і арештовані.

В УКК вперше заговорили про Василя Стуса, дали належну оцінку поетові і видатному українському громадянину. Промови і статті Є. Сверстюка про Тараса Шевченка, В. Стуса, Миколу Гоголя багато в чому перевернули уявлення суспільства про них. Гриць Гірчак співав тут таборові пісні. Заслугою УКК стало визнання жовто-блакитного прапора, Голодомору в Україні як акції, інспірованої Кремлем. Промова Л. Мілявського на цю тему стала справжнім вибухом в українському суспільстві. Саме тут пробивалися паростки ігнорування ідеологічних настанов, розвінчувалися принципи партійності в літературі та ісповідувалося непристосування до цензури.

Восени 1988 року рада УКК ухвалила рішення увійти повним складом до Української Гельсінкської Спілки. Похорон В. Стуса можна вважати завершенням діяльності УКК.

Учасники урочистого зібрання перед входом в Музей шістдесятництва. (Фото: Георгій Лук'янчук)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Пригадаємо на Союзівці нашу юність

На Союзівці, 11-13 вересня, відбудеться зустріч колишніх гімназистів і мешканців таборів переміщених осіб у Байройті, Берхтесгадені, Зальцбургу, Карльсфельді, Лядсгуті, Міттенвальді, Регенсбурзі та інших містах Німеччини й Австрії. Координатором зустрічі є Ігор Сохан. Голови гімназійних комітетів залишилися ті самі, а референтом фінансів стала Надя Шаран. Цього року також припадає 105-річчя заснування Пласту та 70-ліття святкування Ювілейного Свята Весни, яке відбулося 5-7 липня 1947 року в околиці Міттенвальду. В той час переважна більшість таборових гімназистів належала до Пласту.

Гімназисти зосереджувались на навчаннях і мали час для Пласту. Я був гуртковим гуртка „Чорні коти“, названим на пропозицію Левка Майстренка на честь підпільної організації в східній Україні. Опісля мене вибрали курінним куреня ім. Івана Богуна в Байройті.

На Святі весни ми належали до гімназійного хору під диригентурою проф. Анастазії Огороднік-Жилавої, а я був студентом-диригентом. До відкриття табору 5 липня стало 90 новаків, 670 пластунів, 660 пластунок, 200 старших пластунів і пластунок, близько 150 сеньйорів.

Головну промову виголосив Начальний Пластун Сірий Лев (Северин Левицький). Пролунали національний і пластові гимни, пластунки та пластуни приступили до змагань, включаючи теренові гри, рятівництво, куховарство, хорова, танечні та спортові змагання та маршування на дефіляді.

Музиканти створили струнну оркестру з акордеоном. Координатором музичних виступів став Я. Ликтей. Субота закінчилась святом Івана Купала. Пластуни зі свічками та вінками подались до річки Ісар і, кидаючи вінки на воду, ворожили закоханим парам, вгадували їхнє майбутнє життя та родину. У неділю відбулась Служба Божа. Співав хор байройтських співаків, підсилений співаками інших таборів. Дефіляду приймали пластова управа, голова Головної старшини д-р Атанас Фіголь, командант ЮСВ Ярослав Андрухович на чолі з Начальним Пластуном „Сірим Левом“.

Після обіду гості відвідували шатра, вистави мистецтва пластових осередків, ручних робіт пластунок і пластунів і байройтський станок „Кооперативи Пласт“, директором, якої був Володимир Дармохвал. В таборі працювала пошта.

Цей злет молоді дав нагоду пластунам відродити пластові традиції на засадах національно-патріотичного виховання і заложити підвалини формування дальшої праці для сучасного та майбутнього покоління пластунів. Пластуни організували пластові гуртки, курені, коші чи станиці в США, Канаді, Австралії, Великій Британії, Бельгії, Аргентині й інших країнах. У Америці закупили пластові оселі „Вовча Тропу“, „Новий Сокіл“, „Писаний Камінь“.

Такі події ніколи не забуваються. То ж, дорогі друзі та подруги, приїжджайте, обніміться та поговоріть з подругами та друзями, привезіть світлини та спогади з таборового, гімназійного та пластового життя, щоб поділитись із присутніми та пригадати наше життя з юних літ. Союзівка дала нам вельми приступні ціни, від яких не можна відмовитись. Замовляйте кімнати на Союзівці телефоном: 845-626-5641, факсом 845-626-4638, електронною поштою Soyuzivka@aol.com.

Ярослав Ликтей,
Вайтсборо, Нью-Йорк

Пресфонд „Свободи“ за червень 2017 року

\$	ІМ'Я	МІСТО
100	Bodnar, Ulana	Alexandria, VA
	Petrenko, Anya & Jurij	Ashton, MD
	Shatynski, Tunia & Ted	Pennington, NJ
60	Breslawec, Halyna	Rockville, MD
50	Kryzaniwsky, Jurij	New City, NY
	Matula, Petro & Olha	Potomac, MD
	Mulyk, Jaroslaw	Morristown, NJ
40	Wronskij, Wolodymyr	Greenlawn, NY
30	Chudowsky, Valentina	Wethersfield, CT
	Procyk, Roman	Huntingdon Vy, PA
	Zobniw, Anna	Pikesville, MD
25	Kuryliw, Ihor	Weston, ON
	Plys, Irena	Princeton Jct, NJ
	Rosandich, Kateryna	Mountain View, CA
20	Andrushkiw, Vera	Troy, MI
	Bilous, Lidia & Orest	Osprey, FL
	Hawrylko, Ewstace	Warren, MI
	Hayda, Ihor	Providence, RI
	Karpenko, Boris	Southfield, MI
	Mychalczak, Mykola	Manlius, NY
	Sawchak, George & Patricia	Rydal, PA
15	Kipa, Albert	Allentown, PA
	Kostiuk, Theodor & Alexandra	Silver Spring, MD
	Mysyshyn, Maryann	Springfield, MA
	Zobniw, Lubomyr	Binghamton, NY
10	Czapowskyj, Albina	Mountaintop, PA
	Dziman, Michael	Maplewood, NJ
	Fedorowycz, Zenon	Trenton, NJ
	Hawryluk, Roman	Cottekill, NY
	Heretz, Roxana	Rutherford, NJ
	Juzwin, Josef	Rutherford, NJ
	Karachewski, Helen	Chicago, IL
	Kolubinsky, Walter	Phoenixville, PA
	Malaniuk, Eugenia	Sunny Isles Bch, FL
	Rudyk, Vera	South Windsor, CT
	Stryzakowski, Olga	Trenton, NJ
5	Yarosh, William	Toms River, NJ
РАЗОМ: \$1,030		

Альманах УНСоюзу-2017		
40	Bamber, Katia	Madison, CT
30	Andrushko, Roman	Park Ridge, IL
	Remeniuk, Leon & Vera	Kenosha, WI
25	Jachtorowycz, Romana	Chicago, IL
15	Jarymowycz, Zenowij	Philadelphia, PA
10	Gudima, Olga	Parker, CO
	Shust, Ihor	Rydal, PA
5	Pidletejczuk, Nicholas	Grosse Pt Woods, MI
РАЗОМ: \$165		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!		

Газети України повідомляють

До „Свободи“ надходять цікаві коментарі, оприлюднені в газетах України. Деякі з них подані нижче.

Підступна цифра п'ять

Вмирає старий вірменин, скликає родичів і знайомих і заповідає їм берегти євреїв. Молодий вірменин питає діда, невже це настільки важливо, що може бентежити вмираючу людину? „Так, – відповідає старий, – бо з ними покінчать і за вас візьмуться“.

Міністер закордонних справ Польщі Вітольд Вашиковський є відомим польським істориком. Але міністрів призначають, щоб вони переймалися сьогоденням і майбутнім, а не минулим. Тож безпека Польщі не сьогодні-завтра залежить від того, чи не опиниться вона знову між Росією і Німеччиною, як це вже було 1939 року. Тоді не меморандум, а ратифікована парламентами Великої Британії, Франції і Польщі угода про взаємну військову допомогу не допомогла Польщі уникнути четвертого поділу.

Начальник Генерального штабу Збройних сил України Віктор Муженко нещодавно попередив, що Росія формує нову 8-му загальновійськову армію, до якої увійдуть 144-та, 3-тя і 150-та мотострілецькі дивізії та кілька бригад. „За своєю організаційною структурою і озброєнням ці сили носять ознаки наступального характеру“, – підкреслив начальник Генштабу.

На це й схожі повідомлення варто звертати увагу польським міністрам і парламентаріям, а не вдаватися до історичних спогадів і менторства стосовно українців.

У сьогоднішній Німеччині є Соціал-демократична партія, яка входить до складу коаліційного уряду. Ця партія майже відкрито підтримує агресивні дії Росії, вона є прибічником стратегічного альянсу з Росією. Тож новий пакт Молотова-Рібентропа з п'ятого поділу Польщі – не така вже й фантастика. Чи допоможе п'ята стаття статуту НАТО запобігти п'ятому поділові Польщі?

Щоб ця магічна цифра не стала для поляків сумною, польським політикам варто перейматися сьогоднішнім днем, а не вчорашнім. Тож бережіть українців!

Олександр Болявський,
„Високий замок“

Європі та США пора прокинутися

Волтер Скат переїхав в Україну шість років тому, став письменником. Він мешкає в місті Жмеринка на Вінниччині, а нещодавно вперше побував на фронті разом з добровольцями. Про свої враження він розповідає:

„Це війна. Це не боротьба з терористами, це боротьба проти регулярної російської армії та їх повій. Вранці, вдень і ввечері чути вогонь зі стрілецької зброї, мінометів, артилерії та комплексів „Град“. Європі та США пора прокинутися. Україна веде війну, яка в кінцевому рахунку захищає їх від наступної жертви. Україна – не проблема, вона – рішення, що може припинити агресію Путіна в усьому світі.

Мені пощастило спостерігати за українськими вояками, що мали високий моральний рівень планку, були мотивовані, сповнені рішучості та патріотизму. Групу, з якою я подорожував, очолювали Андрій Сирак та Андрій Нечипорук. Вони зібрали усе необхідне, впорядкували та привезли воякам. Ми зробили близько 14 зупинок – під супровід артилерійського вогню та вибухів неподалік.

Добровольці – це фантастика. Це мільйони українців, які жертвують гроші та час, щоб підтримати дух у зоні бойових дій“.

„Газета по-українськи“

Українці вважають...

(Закінчення зі стор. 1)

дента та всього 24 відс. – урядових законопроектів. „Комунікація між урядом і парламентом є одним з головних викликів, які стоять перед депутатським корпусом“, – додав він.

Серед позитивів у діяльності Верховної Ради, Ольга Айвазовська, голова правління Громадянської мережі „Опора“, розповіла про те, що 21 парламентський комітет підвищив показники відкритості та підзвітності. Головним розча-

руванням року вона назвала реформу виборчого законодавства.

Марія Голуб, експерт Реанімаційного пакету реформ з європейської інтеграції, радник голови Комітету Верховної Ради у закордонних справах, зазначила, що головними досягненнями зовнішньополітичної діяльності стало запровадження безвізового режиму та продовження економічних санкцій проти Росії. „Нарешті ми почали називати речі своїми іменами, ми почали говорити про те, що на сході відбувається не антитерористична операція, а іде гаряча фаза війни“, – заявила вона.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У Чикаго зустріли пораненого воїна

Наталія Серафим

ЧИКАГО. – Українська громада міста прийняла патріота, відважного бійця 24-ої окремої механізованої бригади Романа Гаврильчака. Чутки про те, що у Пет Кузьмака оселились Р. Гаврильчак з мамою Катериною облетіли Пейлос-Гайтс та сусідні околиці штату Ілліной дуже швидко. І відразу ж у перший вечір, 8 травня, сусіди познайомились з родиною Гаврильчаків.

Р. Гаврильчак прибув в США з допомогою програми „Revived Soldiers of Ukraine“ для реабілітації після важкого поранення 12 лютого 2015 року під час бойових дій в районі міста Дебальцеве на сході України. Його лікували спочатку в Дніпропетровській обласній

лікарні, а потім в Центральному військовому шпиталі в Києві та Інституті неврохірургії ім. Андрія Ромоданова, де йому оперували хребет та руку. Початкову реабілітацію Р. Гаврильчак пройшов у Центральному військовому клінічному шпиталі Львова, а згодом протягом року лікувався у приватному реабілітаційному центрі в Іспанії.

Завдяки фінансовій підтримці Фонду захисту героїв при Українській греко-католицькій церкві св. Йосифа Обручника в Чикаго Р. Гаврильчак проходить курс фізіотерапії в спортивно-оздоровчому комплексі „Next Steps“ у Вілов-Спрінгс, Ілліной. За три місяці в США у нього з'явилося багато друзів та доброзичливців з української діаспори.

Р. Гаврильчак народився 23 лютого 1984 року в Новояворівську, Львівської області. Після школи в 2001 році поступив в Національну академію сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного у Львові на факультет „Автомобілі та автомобільне господарство“. Після закінчення академії підписав контракт на п'ять років військової служби. Спочатку працював заступником командира танкової сотні з озброєння, а згодом був призначений помічником начальника штабу військової частини з бойової підготовки.

Під час подій на Майдані Незалежності в листопаді 2013 року 24-та окрема меха-

Роман Гаврильчак з мамою Катериною.

нізована бригада, до якої належав Р. Гаврильчак, була приведена в стан бойової готовності, однак участі в розгоні людей не брала. Уже в кінці лютого 2014 року бригада виїхала до східної України для запобігання несанкціонованого в'їзду диверсійних та пропагандистських угруповань з Росії на територію України. У вересні 2014 року Р. Гаврильчак відбув до зони проведення бойових дій у Лисичанськ, брав участь у розблокуванні дороги Артемівськ-Дебальцеве Донецької області. Ворожий снаряд потрапив до авта. Були поранені старший механік-водій Михайло Ляля та Р. Гаврильчак.

З того часу минуло вже понад два з половиною роки. Р. Гаврильчак без проблем їздить на реабілітацію за кермом старенького „Мерседеса“ з ручною системою управління, який йому дістався завдяки клопотанню Фонду захисту героїв. Він товариський, начитаний, любить жартувати та вести розмови на різноманітну тематику.

Роман Гаврильчак (другий ряд зліва) на війні в Лисичанську.

Український фестиваль скликав гостей

Левко Хмельковський

САВТ-РІВЕР, Нью-Джерсі. – Українська євангельська церква „Благодать“ 19-20 серпня провела „Український фестиваль“, на який запросила усіх мешканців околиці. На великій площі було влаштовано сцену, на якій спершу виступала молодіжна співоча група, а потім провів молитву пастор Сергій Папірник (перекладав англійською мовою Алекс Кришук), який запросив усіх до обіднього столу.

У фестивалі брали участь гості з Української

національної федеральної кредитової спілки Зеновій Галькович, Леся Сівко та Дарія Кравець, мешканці „Українського села“ в Сомерсеті.

Діти провели „Ходу за мир“ з численними саморобними плякатами, піднялися на сцену й заспівали ряд пісень. У концерті брали участь дитячі та молодіжні хори, окремі виконавці.

З великою промовою і молитвою за мир в Україні виступив капелян 30-ої та 72-ої окремих моторизованих бригад Збройних сил України Рустем Фатулаєв.

Керівник відділу кредитівки Леся Сівко і пастор Сергій Папірник.

Діти провели „Ходу за мир“.

Жінки пригощали обідом.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: **973-292-9800 дод. 3042**

Річна передплата – \$90. Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

Відбудеться хіротонія о. Андрія Рабія

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Митрополит-Архиєпископ Філядельфійської Української Католицької Архиепархії Стефан Сорока повідомив, що новопризначеного Єпископа-помічника Андрія Рабія висвятить Патріарх Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Святослав Шевчук під час Архиєрейської Літургії з нагоди відкриття Синоду Єпископів УГКЦ 3 вересня в Архиепархіяльному соборі св. Юра у Львові. Співслужителями у хіротонії будуть Архиєпископ С. Сорока та Владика Давид Мотюк, єпарх Едмонтонської єпархії у Канаді.

Патріарх погодився на пропозицію провести хіротонію у місті та країні, де народився і виріс Владика-номінант, де проживають його батьки,

брат та родина. Це також відображає подвійне вкорінення Владики-номінанта у культуру та традицію України і США, що є особливим даром для УГКЦ. Нововисвячений Владика Андрій одразу візьме участь у Синоді Єпископів.

Владика А. Рабій буде офіційно представлений в Філядельфійській Українській Католицькій Митрополії під час відправи Архиєрейської Літургії в Українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття в Філядельфії 24 вересня, о 3-ій год. по полудні, та святкового обіду в катедральній залі.

Українська Католицька Архиепархія

Новопризначений Єпископ-помічник Андрій Рабій.

Відбувся християнський табір для дітей

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 14-18 серпня відбувся християнський табір „Веселі канікули з Богом. Отче наш“, який спільно організували Релігійне Товариство Українців Католиків „Свята Софія“ США та Сестри Чину св. Василя Великого. Табір відбувся в Духовному центрі Сестер Василянок провінції Христа Чоловіколюбця. У ньому взяли участь 29 дітей віком від 6 до 12 років.

Програму табору було створено з метою поєднання духовної та культурної спадщини українського народу. Діти вивчали християнські пісні, танцювали та навчалися рукоділля. Програму координувала її автор, ексекютивний директор товариства Ірина Іванкович з активною участю сестер Теодори Копин, Ольги Михайлюк та Василії Хвасти, а також з підтримкою добровольців Вікторії Угрин, Андрія Перонга і Дженни Віолі. Літургії відслужили о. шамбелян Петро Васло та о. Мирон Миронюк. Табір відвідав Митрополит-Архиєпископ Філядельфійський Стефан Сорока.

Це друга спільна ініціатива Товариства „Свята Софія“ США та Сестер Чину св. Василя Великого в царині духовного виховання молодого покоління закордонних українців.

Товариство „Свята Софія“ США Учасники християнського табору.

У 26-ту річницю відновлення української незалежності

18 серпня до „Свободи“ надійшло вміщене нижче звернення Українського Конгресового Комітету Америки.

26 років тому українці по всьому світі величаво вітали довгоочікуване проголошення Деклярації відновлення Незалежності України. Після століття поневолення імперіалістичною Росією та Радянським Союзом український народ радів, що здобув волю без масової війни, без вибухів ядерних ракет, а Верховна Рада України схвалила більшістю голосів Акт проголошення Незалежності України 24 серпня 1991 року. Сміливий крок громадського невдоволення підтримали понад 90 відс. громадян України на загальнонаціональному референдумі в грудні того ж року. Тим часом, святкування незалежності й надалі затемнює почуття незрозумілості: чи буде наш колишній гнобитель насправді поважати створення незалежної, суверенної та демократичної держави Україна?

Коли Росія вторглася на кримський півострів у 2014 році, сталося порушення української незалежності та територіальної цілісності України, усьому світу стало ясно, що тепер українці „душу й тіло положать за свою свободу“. Незаконна анексія Росією батьківщини корінних кримських татар та подальше вторгнення на східну Україну являють щоденне порушення всього міжнародного права і стандартів, Але ми освоїли правила бою і наші вороги можуть пошкодувати про свої дії.

Тисячі братів і синів, сестер і дочок сміливо зголосилися боротися за незалежність України, роблячи свій внесок у боротьбу з нахабною економічною,

кібер- та інформаційною війнами або гібридною війною, яку веде реваншистська Росія, яка прагне повернути свою колишню імперію.

Українська діаспора також приєдналася до виклику усіма своїми силами, посилаючи до об'єднаних українців, грузинів і кримських татар військову і медичну допомогу проти боротьби з російськими загарбниками. У США та країнах світу, де проживають українці, українські громади продовжують звертатися до своїх конгресменів з проханням засудити дії Росії та підтримати територіальну цілісність України, демонструючи свою громадську підтримку Україні словами і діями.

Сьогодні наші брати і сестри в Україні продовжують ризикувати своїм життям за свободу, справедливість та досягнення справді незалежної європейської України. У 26-ту річницю відновленої незалежності України подвійно наші зусилля для того, щоб допомогти нашим братам, які потребують нас зараз більше, ніж будь-коли. На сьогоднішній день українці борються не просто за своє життя, вони борються за свою націю та за нашу спільну віру в те, що демократія є головною запорукою безпеки, процвітання та свободи.

Нехай Господь подасть українському народові силу та стійкість, щоб протистояти Росії у нестримній війні на сході України, і дарує вічний спокій героям, які віддали своє життя в боротьбі за незалежну і суверенну Україну!

Слава Україні! Героям слава!

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці
запрошує
круглий стіл

„Сучасна ситуація в Україні“

Учасники:

Олександр Мотиль

Політолог

Професор Ратгерського університету

Віталій Чернецький

Літературознавець

Професор Канзаського університету

Григорій Грабович

Президент НТШ-А

Професор Гарвардського університету

**В суботу, 9 вересня 2017 року
о 5-й годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Осінній Равт

Товариська зустріч та
ліцитація мистецьких творів

Прибуток на
Український
Музей

Мистці, чії роботи будуть
виставлені на ліцитації

Олександр Архипенко
Лідія Боднар-Балагутрак
Богдан Божемський
Ольга Босак
Давид Бурлюк
Марта Гірняк Воєвідка
Мая Гаюк
Яків Гніздовський
Роман Граб
Наталка Гусар
Христина Дебаррі
Патріція Заліско
Ярослава Ляля Кучма
Марта Гулей Леґецкіс
Юрій Масний
Михайло Мороз
Олександр Мотиль
Аркадія Оленська-Петришин
Зеновій Онишкевич
Наталія Погребінська
Романа Рейні
Христина Сай
Юрій Сай
Валерій Скрипка
Тамара Скрипка
Юрій Соловій
Ілона Сочинська
Адріана Фарміга
Ореста Шепарович
Христина Шмігель
Марко Шуган

Управа Українського Музею
має шану запросити Вас на

ОСІННІЙ РАВТ
Товариську зустріч та ліцитацію

в суботу, 30-го вересня 2017 р., о год. 8 веч.

Український Музей
222 East 6th Street, New York, NY 10003

Вечірній одяг

Вино / шампанське, перекуса,
Віденський стіл

Музична програма: піаністка Адріана Гельбіг
Вечером провадять: Ліда Чаплинська і
Тарас Одуляк
Перекуса: ВЕСЕЛКА

150 дол. від особи

All but \$50 per person is tax-deductible to the
extent allowed by law

Прибуток на Український Музей

Просимо відповісти до 15-го вересня

THE UKRAINIAN MUSEUM • УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Cover image: Autumn background with ginkgo biloba, red leaves
© Kalbi | Dreamstime Stock Photos & Stock Free Images

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU
OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
631-764-5388
631-727-4071
Ukrsistersag@gmail.com

Contact us:
888-538-2833

4% PREMIER NINE*

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Відділ реклами:
973-292-9800,
дод. 3040

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

ПОДОРОЖІ

„Це зробив Міхо“

Левко Хмельковський

У серпні я два тижні подорожував Грузією. Ми їхали до Сурамі, де померла Леся Українка, чудовою автомобільною дорогою, що не поступалася американським, і водій Бадрі Дарчія сказав: „Цю дорогу зробив Міхо Саакашвілі“. Він журився тим, що військо на терені Південної Осетії підійшло вже на 400 метрів до цього шляху і щоразу крадькома пересуває загорожі з колючого дроту усе ближче до магістралі. „Вчора селяни пасли корів на цій луговині, а сьогодні вона вже за дротами окупантів“, – бідкався він. Ми саме минали нове селище обіч доріг, побудоване для вигнанців з осетинських земель. Його теж був змушений побудувати М. Саакашвілі.

Під час подорожі я багато разів чув слова: „Це зробив Міхо“. Якщо узагальнити почуте, то вийде, що Грузія впродовж восьми років не мала електроенергії, яку шахраї продавали Туреччині. Тепер місто щедро освітлене завдяки колишньому президентові. Вулиці стали чистими, а був час, коли люди викидали сміття з балконів. Містом курсують новенькі охолоджені сині голяндські атвобуси. А жовті маршрутні авто „Форд-транзит“ мають чіткі напрямки і усталені ціни. На вечірніх вулицях стало безпечно.

Шляхову поліцію Грузії звільнили одним наказом. Деякий час в країні жили без неї. Тим часом рівень криміналу зменшився. Потім поступово набирали людей. У 2009 році в Грузії була найпрозоріша поліція в світі.

У центрі столиці через річку Куру проліг дивовижний Міст миру, побачити який прибувають туристи ледь не з усього світу. Коли я вилітав з Тбілісі, поруч розвантажували людей два авіалайнери з Савдійської Арабії.

Над мостом на скелі височіє палац президента. І це Міхо будував не для себе, а для Грузії. Поблизу була арматура недобудованої будівлі громадського призначення. Я запитав у вуличного продавця води, що це таке. „Старий уряд хотів будувати, а новий не хоче“, – сказав він. Я уточнив, хто це – старий уряд? „Звісно, Міхо“, – пояснив продавець.

Сподобалися грузинам рішучі дії М. Саакашвілі, коли він зажадав від новозбагачених олі-

Міст миру і Палац Президента в Тбілісі. (Фото: Левко Хмельковський)

гархів з колишньої комуністичної еліти повернути гроші в бюджет, бо інакше почнеться слідство щодо джерел збагачення. Гроші повертали, але президент наживав ворогів. Подолання корупції в Грузії стало незворотним процесом. Це засвідчила міжнародна організація „Transparency International“. За індексом сприйняття корупції Грузія донедавна була на 165-му місці в цьому визначенні, а тепер – на третьому.

За п'ять років правління М. Саакашвілі у Грузії реальні доходи місцевого населення виросли у вісім разів, середня платня підвищилася з 80 до 460 дол. Уряд М. Саакашвілі скасував всі пенсії, всі почали отримувати одну пенсію незалежно від досвіду чи стажу роботи. І пенсія в Грузії дорівнює практично прожитковому мінімуму. Колишня еліта зрівнялася з народом. Впровадили систему соціальних виплат для бідних верств населення.

Грузія за два роки приватизувала всі заклади медицини. Держава забезпечує мінімальний

страховий пакет всім громадянам щомісячно на невідкладну медичну допомогу. Медична страховка видавалися не грошима, а запорукою страхових компаній. Хто хотів – купував додаткову страховку.

Всі державні закупівлі зробили електронними. Непотрібні міністерства скоротили. Платню чиновникам збільшили в 15 разів. Вони тепер не мають приводу до хабарництва.

Грузія усе ще живе ідеями та реформами М. Саакашвілі, але новації нівелює новий уряд під впливом північного сусіда. 8 серпня, коли відзначали сумні роковини початку російського вторгнення, прапори на щоглах були приспущені, вхід до Музею радянської окупації безкоштовний і огляд музею починався з відеофільму про М. Саакашвілі і Віктора Ющенка, але державних заходів в столиці я не зауважив.

У наступних репортажах я розповім про українську діаспору в Грузії, катастрофічний стан музею Лесі Українки в Сурамі, українців в грузинському селі.

Новий уряд будувати не хоче.

Пам'ятник жертвам розгону російським військом демонстрації 9 квітня 1989 року.

Катедра Пресвятої Трійці Грузинської Православної Церкви.

НОВІ ВИДАННЯ

Невільничі пісні-сльози остарбайтерок

Левко Хмельковський

„Пісні обпалені війною в записах Тетяни Трембіцької“. Упорядники Анатолій Трембіцький та Лілія Іванович. Хмельницький, ІРД, 2015. 134 стор.

Історик Анатолій Трембіцький надіслав до „Свободи“ особливу книжку – збережені у родинному архіві записи усної народної творчості, які зробила під час примусової праці в Німеччині його мати Тетяна Трембіцька (1924-2006) в дівочтві Гуцол.

У 1942 році німецька окупаційна влада почала кампанію вивезення українців на примусову працю до Німеччини. Їм обіцяли добрі заробітки і достатнє життя. З родини Гуцолів першим поїхав батько Петро, щоб вже не повернутися. 26 травня 1943 року силоміць забрали старшу доньку, 19-річну Тетяну. Випало їй працювати

Тетяна Гуцол в Німеччині 22 травня 1945 року.

токарем на металургійному заводі в місті Ельме. Жили у трудовому таборі за колючим дротом, харчування мали злиденне, одяг узятий з дому, виконували працю виснажливо.

Тетяна повернулася додому у 1946 році, отримавши статус політично неблагодійної, „зрадниць“, ледве не „ворога народу“, бо перебувала і працювала у нацистській Німеччині. З собою привезла майже 50 пісень, які записала з уст інших невільниць. Саме ці пісні-сльози й стали книжкою з передмовою упорядників, які розповіли сумну історію українок-остарбайтерок в роки Другої світової війни.

Упорядники поділили привезені пісні на три групи. До першої віднесли плач за рідними, за Україною. Друга група – це дівоча туга за втраченим коханням. Далі – пісні про тяжку долю, „перелицьовані“ з існуючих пісень, зокрема й з тюремного світу. Зважаючи на те, що пісні складали прості сільські дівчата, важко очікувати від них високої поезії, зате сліз у їхніх творах не бракувало.

Соня Пахальчук з села Волиці на Поділлі благала маму: „Вийди, мамонько, послухай рановранці на зорі, як донька сльози проливає в чужій, далекій стороні“.

Ганна Пестонюк з села Малої Клітної тужила за подругою: „Ой у місті, у Бамберзі дзвони задзвонили, нашу Варку-подруженьку тут похоронили. Ой, подруго наша мила, що ти наробила, у час такий, на новий рік ти нас засмутила“.

Тяжкою тугою була розлука з Україною:

Цокочуть вагони, помчали вагони
У чорний розпроклятий край.
Мигтять у віконцях, летять перегони,
Прощай, Україно, прощай!
Моя ти калино, чи голос долине
З неволі у сонячний край?
Неначе билина, засохну, загину,
Прощай, Україно, прощай!

Ось ще одна тужлива пісня-дума:

Ой, коли б дав Бог неділі діждати,
сяду я до матінки листочки писати.
Писала листочки небагато – трошки,
До своєї матінки не знаю дорожки.
Писала листочка, його не приймають,
Пішла б сама пішки – мене не пускають.

Обкладинка книжки пісень.

Напишу листочок та й пушу на воду,
Може попливе він та й до мого роду.
Листочок не дойде – на воді порветься.
Тут, моя матусю, молодість минеться.
Ой, мамцю, тут горе – не можу вписати.
Я вам свого горя не можу сказати.
Як прийдеться, брате, мені тут вмирати,
прошу тебе, брате, маму шанувати.
Я в такій неволі, щоб хоч пташка знала,
вона б моїй мамі щодень щебетала.
Не журися, мамо, може я вернуся,
На свою Вкраїну хоч раз подивлюся.
Ой, мамцю, тут горе, не можу вписати,
На цьому буду листочок кінчати.

Упорядники книжки пишуть: „Сьогодні є всі умови для того, щоб невільничі пісні українських остарбайтерів увійшли і зайняли належне їм місце в скарбниці українського фолкльору, оскільки всі вони створені за найкращими традиціями усної народної творчості“.

Передплата електронної версії „Свободи“

– всього \$40

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3040

WWW.SVOBODA-NEWS.COM

ПОСТАТІ

Не згасла пам'ять про Володимира Лібовицького

Євген Цимбалюк

10 листопада 2016 року виповнилося 110 років з дня народження Володимира Лібовицького, видатного хореографа, балетмайстра, режисера, уродженця села Новини, що на Рівненщині, який міг достойно послужити Україні, натомість через патріотичні, націоналістичні погляди змушений був емігрувати за кордон і проявляти свій талант на теренах Європи. І досі в багатьох європейських країнах В. Лібовицький залишається кумиром танцю, кінематографії й балету.

У 1970 році в Чехословаччині побувала урядова делегація зі Швейцарії. Було підписано ряд документів про співпрацю та співдружність. Коли ж завершилася офіційна церемонія, Президент Густав Гусак запитав у гостей про їхні приватні бажання. Прохання швейцарської делегації шокувало Г. Гусака: „Ми хотіли б зустрітись з маестром Лібовицьким і висловити йому подяку за культурний вклад для нашої країни“.

Провідник Чехословаччини про такого маестра нічого не знав. Через дві години Служба безпеки розшукала цього чоловіка. Він жив в одному з провінційних сіл у дерев'яному будиночку, без світла, в оточенні котів та голубів. На прохання прибути в президентську резиденцію, господар відповів згодою. Відтак отримав від Швейцарії урядову подяку за те, що гідно послужив цій країні. В. Лібовицькому надали належне житло, ряд соціальних пільг.

В. Лібовицький народився у селі Новини 1906 року, а в 22-річному віці змушений був утікати з рідного села. Причиною втечі стала його

участь в українському товаристві „Просвіта“, чого не могла пробачити польська влада. В. Лібовицький здійснив постановку декількох українських вистав, облаштував хату-читальню, виголошував відвертий протест польській владі за посягання на національні традиції українців та чехів. Поліція записалася з арештом В. Лібовицького, який став на лежачу, взяв у дорогу хлібного буханця і подався у бік Праги. Його прийняли до Вищої балетної школи Єлизавети Никольської – однієї із найповажніших європейських танцювальних шкіл на той час. Дався взнаки гарний набуток, одержаний у танцювальній школі Василя Авраменка, яка відкрилася у Рівному 1923 року і одним з перших учнів якої був уродженець села Новини.

Після закінчення Вищої балетної школи, українець став солістом балетної трупи Словацького національного театру. Через три роки надійшла пропозиція зайняти посаду художнього керівника Ужгородського краєвого театру й артист погодився.

Найбільша артистична слава його пов'язана з театром „Нова хвиля“, де він спочатку був хореографом, а потім, після раптової смерті знаменитого Миколи Аркаса, зайняв посаду головного режисера. Саме під режисурою В. Лібовицького були здійснені постановки „Запорожець за Дунаєм“, „Ой не ходи, Грицю“, „Пошилися у дурні“, „Запорозький скарб“, вистава „Над Дніпром“ за мотивами драматичної поеми Олександра Олеся. Причому, сам письменник був присутній у залі під час вистави і не приховував свого захоплення від постановки.

Апогеєм творчості В. Лібовиць-

кого могли стати Шевченкові „Гайдамаки“. Прем'єру було призначено на 14 березня 1939 року, однак саме в цей день угорські війська окупували східну частину Закарпаття і всі творчі плани театру перервалися.

Ім'я В. Лібовицького пов'язане і з кінематографією. У 1939 році він зіграв головну роль у фільмі „Полонинське кохання“, долучився до фільмування стрічки „Нікола Шугай“.

Він був солістом Державного оперного театру в Женеві. На найбільших європейських сценах виконав ряд головних ролей та режисював кілька опер та балетів. У час, коли на його батьківщині були закриті всі чеські театри, поставив у Люцерні оперу основоположника чеської національної композиторської школи Бедржиха Сметани „Продана наречена“.

По Європі маестро виступав у вишій українській сорочці.

Коли ж сформувалася Чехословацька армія, В. Лібовицький вступив у її ряди, щоб зі зброєю в руках боротися проти нацизму. Брав участь у кількох бойових операціях на західному фронті, а в 1945 році повернувся у визволену Чехословаччину, почав працювати у Пряшівському Національному українському театрі.

Партійні органи завбачили його тісні зв'язки із Августином Волошиним, одним із найактивніших оунівських керманців та борців за самостійність України. Це означало позбавлення роботи, приниження авторитету, замовчування усіх попередніх здобутків. В. Лібовицький виїхав у село Псари, усамотинився у невеличкому дерев'яному будинку, писав спогади, вірші, малював картини.

Маестро Володимир Лібовицький у розквіті життєвих і творчих сил.

Коли В. Лібовицький повернувся до Праги, уже активної творчої діяльності не проявляв. І поволі згасав від невиліковної хвороби та від самотності, адже ні дружини, ні дітей, ні близьких родичів не мав. Помер у 1984 році.

Коли В. Лібовицький відчув, що невиліковну хворобу перебороти не вдасться, то написав заповіт і 100 прижиттєвих некрологів. Запечатав ці некрологи у листи, визначив адресатів, наклеїв марки і заповів родині відправити послання, як тільки перестане битися його серце. Серед тих, хто отримав прижиттєво-помертну листівку від В. Лібовицького, були письменник Дмитро Павличко, співак Дмитро Гнатюк, з котрими він підтримував дружні зв'язки.

Федір Габелко – „Умру, а жить не перестану...“

Олександр Панченко

1 серпня року земля австралійських аборигенів прийняла у своє лоно тіло спочилого українського патріота Федора Габелка, який скінчив свій земний біг на сотому році життя 25 липня цього року.

Ф. Габелко разом зі своєю родиною пережив кілька інспірованих московськими більшовиками-вурдалаками та їхніми присвоєннями голодоморів – українських і казахських (кіргизьких) – а пізніше став одним із перших й найбільш послідовних викривачів злочинів кремлівських верховодів та їхніх поплентачів, пройшов тяжкий шлях німецьких кадетів, примусової праці, поневіряння серед німців та тортури з боку кривавих сталіністів із НКВД та СМЕРШ. Впевнений, що кривава рана українських голодоморів у його душі й серці не гоїлась до останнього його подиху в далекій Австралії.

А кілька днів тому мені вдалося побувати коло місцин, де колись бігав босоніж малий Федько: на Лубенщині, коло хутора Гуляївка поблизу села Березоточа, – там де виріс Ф. Габелко, – український патріот, письменник, редактор, ерудит і мистець, який щойно відійшов на Вічну ватру. Я відібрав грудку рідної землі, коло місця, де він жив, взяв води із річки Сула, де він

хлопчиком рибалив, поклав квіти, де колись під припічком гуляївські українці закопували пуповини своїх новонароджених малюків. Якраз тут Явдоха та Павло Габелки росли, бавили й пестили, свого маленького Федька, який пізніше все своє життя жив і дихав Україною, яка була для нього найбільшою любов'ю.

І чомусь я пригадав вірша, якого написав давно український поет і журналіст, ровесник Ф. Габелка

уродженець Київщини Михайло Ситник та помістив у своїй збірці поезій „Відлітають птиці“, що побачила світ в українському видавництві у Гамбурзі-Гайденаві далекого 1946 року. Ось ці такі напрочуд зворушливі поетові рядки:

*„Умру, а жить не перестану,
Любов'ю буду вічно тліть...
Важким я колосом устану
Із грудки рідної землі
Збирать врожай на поле йтимеш –*

Автор (зліва) з Федором Габелко.

*І буду я радіти знов,
Що поміж зернами чужими
Ти знайдеш і моє зерно“.*

Завдяки моєму безпосередньому знайомству у 2012 році та кількарічному приятелюванню зі щільним майже щотижневим листуванням зі св. п. Ф. Габелком, та уважному читанню редагованого ним часопису „Прозріння“, – я багато в чому (в прямому значенні цього слова) – прозрів особисто.

А сьогодні навіть не хочеться вірити, що поховали у далекій Австралії одного із останніх українських ерудитів та енциклопедистів Ф. Габелка, корінного полтавця, мистця, полеміста та довголітнього члена багрянівської УРДП.

Відомо, Ф. Габелко творив під псевдонімами „Ф. Лубенський“, „Ілля Малетич“, „Т.Ф. Павлович“, „Ф. Федорко“, він виявив себе видатним громадсько-політичним й театральним діячем, видавцем і редактором. Напередодні Другої світової війни у 1939 році закінчив Харківський кіноінститут. З початком німецько-совєтської війни був змобілізований до Червоної армії, як інтендант, потрапив у полон, пізніше перебував у концтаборі, звідки втік.

Від 1945 року Ф. Габелко знахо-

(Закінчення на стор. 18)

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

2.95%^{APR*}

30 річний незмінний відсоток

3.95%^{APR*}

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Позачергових...

(Продовження зі стор. 1)

ні самого „БПП“, членами якого є такі завзяті опоненти президента, як Сергій Лещенко, Мустафа Найєм і Світлана Заліщук. І не просто не погоджуються, а активно готують демократичні сили країни до якнайширшого об'єднання і висування свого кандидата.

Якби вибори відбувалися сьогодні, то, швидше за все, в першому турі переміг би П. Порошенко. А в другому – не факт. Для цього його суперником мав би бути хтось такий, чиє ім'я викликає опір у виборців. Наприклад, провідник „Опозиційного блоку“ Юрій Бойко чи хвацький і не менш проросійський демагог Вадим Рабинович. А от коли у другому турі П. Порошенкові доведеться змагатися з Олегом Ляшком, то голова Радикальної партії, ймовірно, зміг би схилити до себе спільноту – у тому, самозрозуміло, випадку, якщо до моменту виборів економічна і соціальна ситуація в країні не поліпшиться.

В аналітичних колах вже обговорюються різні варіанти. Ось міркування одного з наймолодших українських експертів, доктора політичних наук Максима Розумного:

„Петро Порошенко на старті передвиборного позиціонування потрапляє в ситуацію між двох стільців. Зараз медійними засобами і на рівні політичного структурування формуються два тренди: революційний („так жити далі не можна“), і контрреволюційний („що ви зробили з нашим життям, поверніть усе назад“). Обидва тренди є імітаційними і політехнологічними, але вони ресурсно підкріплені, тому домінуватимуть в публічному просторі до виборів.

Революціонери будують свою риторичку на критиці П. Порошенка, для них він уже – „антинародний режим“. Революційна коаліція картата, але на тактичному рівні буде „валити Порошенка“ успішно. На певному етапі до неї приєднаються останні його союзники – „фронтовики“....

Контрреволюційний тренд дбайливо формується колишніми регіоналами. Майже непомітно він став домінуючим в інформаційному просторі, телеканали „Інтер“, „112ua“, „NewsOne“ – це вже контроль над громадською думкою в масштабах країни („Facebook“ лише спотворює наше сприйняття реальності). Формуються політичні колони, надимаються нові лідери, процес іде за пляном.

Проблема П. Порошенка в тому, що він не зможе приєднатися до революційного тренду в силу посади і різних зобов'язань перед „любими друзями“. А приєднавшись до контрреволюційного тренду він, можливо, й зможе переобратитися на другу каденцію, але в умовах України це буде „піррова перемога“. Олігархи захочуть отримати компенсацію за витрачені ресурси, суспільство буде вкрай розчароване, революціонери розгнівані. Словом, тоді Петро Порошенко позаздрить Вікторові Януковичеві.

Ситуація майже безвихідна, якщо вже зараз не почати формувати третій тренд“.

А третій тренд – це, очевидно, ніщо інше, як об'єднання усіх демократичних сил України і вихід на поверхню суспільного життя нової політичної еліти, рушійною місією якої буде не перемога у виборах, а будівництво економічно успішної, політично сильної, соціально справедливої української держави.

MAIN OFFICE
215 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003
Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204 • Toll Free: (866) 859-5848
Mailing Address: P.O. BOX 160 COOPER STATION, NEW YORK, N.Y. 10276

The following members should contact Ukrainian National Federal Credit Union by October 17, 2017 to claim their account and avoid having their funds submitted to the State Office of Unclaimed Funds:

Batista, Alina
Bobyk, Yuriy
Fedorenko, Taras
Hryhoruk, Roman
Kaniszczak, John
Kaniszczak, Michael
Kaniszczak, Nicholas
Karatnycky, Irene
Korviakova, Iryna
Lozitsky, Yuri
Maslova, Alina
Medykivskyi, Oleksandr
Michailidou, Sousana
Morokhovych, Svitlana
New England Building & Excavation
Oleksiienko, Svitlana
Stetsyuk, Maksym
Tkhelidze, Tamaz
Ukrainian Crisis Committee
Vitushynskyy, Yuriy
Vysotskiy, Dzmitry
Zaborna, Gabriela
Zhoba, Bohdan

BRANCH OFFICES
35 MAIN ST., SO. BOUND BROOK, N.J. 08880 • Tel.: (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165
Mailing Address: P.O. BOX 375, SO. BOUND BROOK, N.J. 08880
615 AMBOY AVENUE, PERTH AMBOY, N.J. 08861 • Tel.: (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484
1678 EAST 17TH ST., BROOKLYN, N.Y. 11229 • Tel.: (718) 376-5057 • Fax: (718) 376-5670 • Toll Free: (866) 857-2464

ОСІННІ КУРСИ і ЗАНЯТТЯ 2017 р. в УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

На заняття потрібно реєструватися заздалегідь: 212-228-0110

ВИШИВАННЯ

Відбудеться вісім занять, пристосованих як для початківців, так і для вишивальниць з певним досвідом. Будуть лекції з історії, техніки і естетики української вишивки. На курс можуть зголошуватися дорослі та діти від 10 років.

Заняття відбуватимуться по суботах.

Дати: 23 вересня, 7, 14, 21 жовтня, 4, 11, 18 листопада, 2 грудня
Години занять: 1:00 – 3:30 по полудні

Оплата за курс: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 10 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ВИРОБЛЕННЯ ҐЕРДАНІВ

Чотири заняття, на яких дорослі і діти від 12 років можуть учитися робити ґердани. Ці силані традиційні нашійні прикраси з дрібних намистин носили з народним одягом в різних районах України.

Заняття відбуватимуться по суботах.

Дати: 7, 14, 21 жовтня, 4 листопада
Години занять: 10:00 ранку – 12:30 по полудні

Оплата за курс: Дорослі – 40 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 35 дол.; діти від 12 до 16 років – 15 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Ольга Лесько

ВАЛЯННЯ ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ

Учасники курсу вивчатимуть основи техніки валяння, яку використовували в Україні протягом більше тисячі років. Кожен учасник зробить зразок повсті з овечої вовни, настільки великий, що можна буде призначити його на подушку, серветку, чи настінний килимчик. Курс передбачається для зацікавлених віком від 16 років.

Дата: неділя, 8 жовтня
Години заняття: 12 – 5 по полудні

Оплата за заняття: Дорослі – 40 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 35 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Марта Загайкевич

УКРАЇНСЬКІ РІЗДВЯНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і студентів від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими різдвяними традиціями та практично навчатися пекти калачі і книші.

Дата: субота, 2 грудня
Години заняття: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за заняття: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ

Діти і дорослі матимуть нагоду навчитися робити традиційні прикраси на ялинку з намистин, горіхів, кольорових стрічок і паперу. На курс можуть зголошуватися дорослі та діти від 7 років. Приємне заняття для цілої родини!

Дати і години занять:
Субота, 9 грудня, 2:00 – 4:00 по полудні
Неділя, 10 грудня, 11:00 ранку – 1:00 по полудні
Неділя, 10 грудня, 2:00 – 4:00 по полудні

Оплата за заняття: Дорослі – 15 дол.; студенти віком від 12 років і пенсіонери – 10 дол.; діти від 7 до 12 років – 5 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Пластовий курінь «Верховинки»

New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew M. Cuomo and the New York State Legislature.

This program is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212-228-0110
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Вступи до програм включають доступ до музейних галерій!

Години музею
від середи до неділі
11:30 ран. – 5 год по пол.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Пом'янули Миколу Вінграновського

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Дні пам'яті видатного поета і письменника, актора, кінорежисера Миколи Вінграновського відбулися у Сосниці Чернігівської області, Білій Церкві та в Києві, на Національній кіностудії художніх фільмів ім. Олександра Довженка. Учасники події відвідали могилу М. Вінграновського на Байковому кладовищі і поклали до неї квіти.

У Білій Церкві, куди М. Вінграновський часто приїздив зі своїми новими творами, відбувся конкурс знавців поезії „Маєстат слова“. У ньому взяли участь 30 юних читців, наймолодшому з них виповнилося лише чотири роки.

На вечір до кіностудії приїхали переможці конкурсу Павло Пасічник та Анна Агалієва, які декламували гостям лірику М. Вінграновського. Своїми спогадами про художника слова та кіно поділилися відомі літератори й режисери Світлана Йовенко, Микола Засєєв-Руденко, Олександр Муратов, Станіслав Черній, Лариса Єфименко.

У романі „Северин Наливайко“ М. Вінграновський виявив себе чи не найбільшим баталістом у сучасному українському мистецтві. Про це нагадала присутнім виконавчий директор Благодійного фонду М. Вінграновського Зоя Голота. Фонд заснував мистецьку премію й вже відбувся показ фільму першого лавреата цієї премії, кінорежисера Людмили

Виконавчий директор Благодійного фонду Миколи Вінграновського Зоя Голота та Світлана Йовенко перед пам'ятником Олександрові Довженкові. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Михайлевич „Губами теплими і оком золотим“.

Заступник директора кіностудії Єлизавета Плєсконос провела екскурсію у Музеї кіно. Гості вечора поклали квіти до меморіальних дошок та монументів визначним кіномистцям.

Наступні кінозустрічі відбудуться у Лубнах на Полтавщині, де на річці Солониця у 1596 році відбулася вирішальна битва повстанського війська Северина Наливайка.

Вшанували видатного краянину

Валентина Олександренко

ПОЛТАВА. – У літературно-меморіальному музеї Панаса Мирного 15 травня відбувся круглий стіл „Щирий громадянин своєї країни“ до 150-ліття від дня народження відомого полтавського правника, громадського діяча, редактора-видавця Миколи Дмитрієва. П. Мирний назвав його „побратимом“, а Іван Карпенко-Карий – „Українським Цицероном“.

1905 року М. Дмитрієв разом із П. Мирним, Григорієм Коваленком та Григорієм Маркевичем заснував в Полтаві перший на теренах Наддніпрянської України український демократичний часопис „Рідний Край“, у якому публікували статті на захист рідної мови, присвячені Тарасові Шевченкові, Миколі Костомарову, подіям культурного життя українців.

М. Дмитрієв разом із П. Мирним, Г. Маркевичем та Григорієм Шерстюком створив й перше в Україні педагогічне видавництво „Український

Учитель“, яке випускало книжки українською мовою для учнів та вчителів.

Вступне слово виголосила голова Полтавського обласного відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“ Валентина Шемчук. Доповідь про М. Дмитрієва зробила професор катедри журналістики Полтавського національного педагогічного університету ім. Володимира Короленка Світлана Семенко. Виступили заступник директора з наукової роботи Державного історико-культурного заповідника „Поле Полтавської битви“ Людмила Шендрик, науковці літературно-меморіальних музеїв Валентина Скриль, Вікторія Пащенко, Лариса Олійник, Ольга Тютюнник, Людмила Ольховська, Ольга Вечерок та Ольга Рямова й провідний методист обласної бібліотеки Олена Тарасенко.

У подарунок музеєві П. Мирного від кола однодумців-доповідачів В. Шемчук передала видання художників Петра Бевзи й Миколи Журавля „Ми просто йшли“.

Учасниці вшанування Миколи Дмитрієва в Полтаві (зліва): Валентина Шемчук, Олена Тарасенко, Лариса Олійник, Вікторія Пащенко, Ольга Тютюнник. (Фото: Валерій Лобков)

Родинне свято провели в Дубні

Євген Цимбалюк

ДУБНА, Рівненська область. – До програми родинного свята „Родина, родина – це вся Україна!“ 28 травня увійшли відроджені обряди, спортивні змагання, майстер-класи з народного ремесла, показ колекції одягу Ольги Вишневської, виставка

родинних реліквій „Обереги нашого дому“, де було показано старовинні музичні інструменти, книги, ікони, одяг, які передаються в сім'ях із покоління в покоління.

На території Дубенського замку облаштували „Мистецьку хату“. Завершальним акордом свята став фестиваль „Співоча родина“.

Учасники родинного свята, що брали участь у відродженні стародавніх народних обрядів. (Фото: Євген Цимбалюк)

Поринули в історію революції

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Обласний краєзнавчий музей та Інститут післядипломної педагогічної освіти ім. Василя Сухомлинського у співпраці з державними установами та громадськими організаціями почали проект „За волю і долю України (наш край у 1917-1921 роках)“. Першим заходом у цьому проєкті став круглий стіл „Українська революція 1927-1921 років на території Центральної України“, який відбувся 16 травня у відділі історії обласного краєзнавчого музею.

Старший науковий співробітник музею Борис Шевченко розглянув національне піднесення тих років. Потреба в українському слові була величезна. Тодішні видавництва „Книгар“, „Час“ випускали малоформатні, на газетному папері

книжечки, які розходились величезними тиражами.

Наталя Зеленська, завідувача відділом рідкісних і цінних книг обласної наукової бібліотеки ім. Дмитра Чижевського, продемонструвала кілька екземплярів, які є у книгозбірні, а завідувача відділом історії Валентина Пархомчук показала документи, які розповідають про події української революції.

Доповіді зробили також головний археограф обласного державного архіву Віктор Колечкін, старший викладач Інституту післядипломної педагогічної освіти Юрій Митрофаненко, директор Новоукраїнського районного краєзнавчого музею Микола Гаращенко.

Наступного року планується провести наукову конференцію, яка б стала важливим етапом у осмисленні подій української революції.

Представили книгу про Гузарів

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 21 липня у виставковій залі Державного історико-архітектурного заповідника відбулася презентація книги Володимира Чистуха „Завалівське коріння Блаженнішого Любомира Гузара“ з участю племінниці Л. Гузара Марії Рипан з Торонто. Книжка вийшла у львівському видавництві „Логос“.

Вступним словом відкрив директор заповідника Василь Зорик. М. Рипан, о. Василь Онищук, В. Чистух та В. Зорик запалили свічку пам'яті.

Звучали вірші, присвячені Л. Гузареві, співав жіночий камерний хор „Глорія“ (керівник Євгенія Біркова-Бездільна). Про завалівське коріння Гузарів розповіла упоряднича книги, володарка об'ємного сімейного фотоархіву М. Рипан. Дійство завершилось автограф-сесією автора й упорядника книги.

Марія Рипан підписує книги для учасників зустрічі. (Фото: Тетяна Будар)

МИСТЕЦТВО

Різьбар показав свої картини

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 25 липня у краєзнавчому музеї виставив свої роботи відомий в Україні та за її межами різьбар Микола Старов. Виставка „Співуча душа дерева“ складалася з 33 робіт.

Кожна картина має свою, неповторну техніку, цікаві сюжети на українську тематику, про славне козацтво та магичних характерників. Окрасою виставки є різьблені ікони Богородиці, Ісуса Христа і св. Миколая.

Різьбар розповів: „У шкільні роки у Вергунах, де я народився, в майстерні працювали художники. Ми підглядали до них у вікна, як вони малюють. Ті запросили допитливих школярів до себе і звернулись до дирекції школи, щоб започаткувати у ній гурток образотворчого мистецтва. Нас навчали Станіслав Грабовський та Віктор Клименко“.

Витончено ніжними назвала картини М. Старова відома черкаська художниця Тамара Гордова. Виставка тривала до 21 серпня.

Микола Старов. „Кобзар“.

Краса світу розквітла в кольорах

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – За програмою книжкового фестивалю „У храмі книг“ у міській ратуші 5 серпня демонструвалася виставка робіт художника Петра Рака.

Мистець розповів присутнім про себе, про свою мистецьку долю. Народився він 1949 року в селі Маловоди, 1962 році родина переселилася в Козову. Після закінчення школи навчався в Косівському художньому технікумі народних художніх промислів, працював в скульптурному відділі Тернопільського художнього фонду. У 1990 році П. Рак перейшов на викладацьку роботу в художню школу ім. Михайла Бойчука, де викладає фахові дисципліни з рисунку, живопису, композиції, скульптури та створює живописні, графічні й іконописні роботи. Він учасник групових і персональних виставок з образотворчого мистецтва. Захоплюється художнім ковальством.

Краєвиди, портрети, натюрморти талановитого художника прикрашають чимало приватних колекцій у Тернополі, Львові, Івано-Франківську, Косові та інших містах, а також за кордоном – у Канаді, Франції, Італії.

Сповнений мрій та задумів, мистець розкриває щось нове, своєрідне. У своїх творах він передає красу навколишнього світу і внутрішнє багатство своєї душі.

На виставці картин у Бережанській ратуші. (Фото: Тетяна Будар)

Микола Старов. (Фото: Олександр Костирко)

Новітні герої постали у бронзі

Ольга Станкевич,
Володимир Чайка

ЗБАРАЗЖ, Тернопільська область. – Понад 150 батьків і родичів героїв „Небесної сотні“ з усіх куточків України побували 14 серпня у Збаразькому замку на урочистому відкритті та освяченні бронзових погрудь Устима Голоднюка та Назарія Войтовича.

Родичі приїхали з Харкова, Донецька, Львова, Києва і Черкаса, інших сіл та міст держави. Відкривали погруддя синів-героїв їхні батьки Володимир Голоднюк та Юрій Войтович. Священники різних конфесій відслужили панахиду за всіма загиблими.

Під час літературно-музичної композиції, підготовленої учасниками хору „Неопалима купина“, було зачитано спогади бойових побратимів, виконано патріотичні пісні.

В. Голоднюк розповів про ідею створення цих погрудь і висловив щиру подяку усім тим, хто підтримав і допоміг у здійсненні проекту, зокрема відомому тернопільському скульпторові Романові Вільгушинському, учасникові війни Володимирові Гуликові, меценатам Олегові Собуцькому та Йосипові Штогринові, які фінансували виготовлення погрудь.

Серед присутніх гостей був майданівський побратим У. Голоднюка, його однокласник Василь Стефурак, який продовжує воювати за волю України в складі добровольчого батальйону „Київська Русь“. Його молодший брат Степан у 20 років героїчно загинув у вересні 2014 року поблизу Донецького летовища.

Ще чотири роки тому ніхто не міг би і подумати, що з'являться герої нашого часу, котрі вирости на наших очах, котрі ходили вулицями нашого міста, котрі віддали найдорожче – юне життя для розквіту України – найдорожчої матері, котрій служити збирались довго і плідно хлопці із збаразького краю – зовсім юні, майже діти, які немеркнучою славою вкрили своє ім'я та горде ім'я Українця.

Батьки Назарія Войтовича біля погруддя сина.

Федір Габелко...

(Закінчення зі стор. 13)

дився у місті Регенсбурзі (Західна Німеччина), працював у редакції часопису „Слово”, став членом видавничої спілки „Універсальна бібліотека”, видав збірку власних оповідань з життя оstarбайтерів „Три хрести”, брав участь у підготовці до друку збірок творів Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка та інших.

Від 1949 року він перебрався до Австралії, де у місті Аделаїда заснував видавництво „Дніпро”, видавав церковно-громадський часопис „Наш Голос”, був культурно-освітнім референтом Української Громади Південної Австралії, керував вокально-музичною, драматичною

й хореографічною студіями, поставив п'єсу „Розгром” Івана Багряного. Тоді Ф. Габелко виявив себе як актор, декоратор та адміністратор Театру Малих Форм, заснував Товариство сприяння Українській Науці.

У 1950-х роках Ф. Габелко вчителював у товаристві „Рідна Школа” в Мельборні, організував Театр ім. Леся Курбаса, поставив п'єси „Украдене щастя” І. Франка, „Ой, не ходи, Грицю...”, „Маруся Богуславка” Михайла Старицького та інші. Переїхавши до Канберри, він заснував Українсько-австралійське мистецьке товариство ім. Миколи Лисенка, видавав журнали „Основа” та „Голос Громади”. 1989 року Ф. Габелко з родиною знову повернувся до Мельборну, де заснував і очолив Мистецьке Об'єднання Вікторії.

Ф. Габелко був довголітнім чле-

ном УРДП, а від 1987 року він був головою крайового комітету цієї партії, як також очільником Леґіону ім. Симона Петлюри. Він також заснував і видавав часопис „Прозріння”, займався також малярством, став автором портретів Т. Шевченка і Симона Петлюри, багатьох пейзажів та акварелей.

В пам'ять про свого старшого друга Ф. Габелка я підготував для читання та подав до уваги української спільноти його оповідання „Три хрести”, що його було написано автором під псевдонімом „Ілля Малетич” й видано в українському видавництві „Промінь” у повноцінному Регенсбурзі ще 1947 року. В цьому оповіданні Малетич-Габелко зокрема пише: „...Пролунав сурчок. Потяг рушив... За декілька хвилин перед ним розкрилось біле, снігом

укрите, поле. А по ньому чорною гадюкою мчав в свою замріяну путь паротяг. Лиш чорний дим, вириваючись великими клубками піднімався вгору, а потім знову падав униз і застилав пройдений шлях...”

І ось пролунав останній сурчок, рушив потяг і помчав у незвідану останню путь з тілом вірного сина України незабутнього Федора Габелка.

Прощавай навіки, старший друже козацьке Федоре! Хай земля твоєї прибраної батьківщини Австралії буде тобі легкою, ніби рідною, трохи лубенсько-гуляївською, грудку якої колись таки привезу на місце твого останнього спочинку.

Олександр Панченко, – доктор права, адвокат з міста Лохвиці Полтавської області.

Курт Волкер...

(Закінчення зі стор. 1)

ментації мінських угод і повернення Криму Україні”, – заявили після зустрічі в апараті президента Литви.

Голова МЗС Литви, зі свого боку, після зустрічі заявив: „Трансатлантична єдність і принципова позиція – ключ до припинення російської агресії проти України”.

Цими днями спецпредставник США здійснює триденний тур, у рамках якого він в понеділок 21 серпня у білоруському Мінську

провів зустріч із помічником президента Росії Владиславом Сурковим, яку той назвав „корисною і конструктивною”. К. Волкер після зустрічі, що відбулася за зачиненими дверима, не коментував її перебігу чи результатів.

Вечором у середу 23 серпня К. Волкер приїде до Києва, де приєднається до Міністра оборони США Джеймса Матіса на зустрічах із представниками влади України для обговорення „наступних кроків у дипломатичних переговорах про відновлення суверенітету і територіальної цілісності України”.

Як правильно...

(Закінчення зі стор. 5)

ронне озброєння для захисту від російських загарбників. І ми можемо далі тиснути на Конгрес, який недавно ухвалив нові санкції.

Ми не можемо втримати В. Путіна від закордонних пригод. Наприклад, від його експедиції до Сирії. Але якщо адміністрація Д. Трампа діятиме злагоджено, ми зможемо відновити своє провідництво у критичних регіонах, яке послабилось через обережну політику адміністрації Барака Обами.

А потім воно зазнало краху по всьому світу через низьку довіру до Д. Трампа, а також через хаос у Білому Домі. Провідництво вислизає у нас крізь пальці. Проте здаватися покищо надто рано.

Якщо говорити про зміну Росії в регіоні, то один член українського парламенту сказала мені в Києві: „Україна – це єдина країна з колишнього Радянського Союзу, яка може змінити Росію”. Вона

мала на увазі те, що росіяни вважають Україну місцем народження історичної слов'янської держави (у IX ст.), і дивляться на українців, як на своїх найближчих етнічних родичів. Якщо Україні вдасться побороти свою ендемічну корупцію і розвинути демократію, то це підтримає подібні перетворення і в Росії.

Наша найбільш перспективна стратегія – це допомогти Україні. Саме цього і боїться В. Путін. І саме тому він вдерся в Україну. Іншими словами, завдання на сьогодні полягає не в тому, щоб побачити новий крах Росії, як це було під час розпаду Радянського Союзу. А в тому, щоб стримати найгірші тенденції в час, коли він (Радянський Союз) повертається до життя.

Еспресо ТВ

Джон МекЛофлін – директор ЦРУ у 2000-2004 роках, професор університету Джонса Гопкінса. Переклад з газети „The New York Times” Юрія Фізера.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
 INTERNATIONAL TRADE, LTD
 e-mail: roxolanaltld@roxolana.com
 web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
 Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога **вміст пакунка:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., салати - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

БАКАНСІЯ!

WE'RE HIRING!

Marketing Manager

FULL-TIME

Responsibilities include:

- Delivering outstanding service to members
- Meeting service & sales expectations
- Develop and execute an annual Strategic Marketing Plan
- Design an annual marketing calendar
- Proficiency in English & Ukrainian languages required

Contact:

Tanya Dashkevich, COO, (585) 360-1733, tdashkevich@rufcu.org

Kelly Nield, HR, (585) 360-1753, hr@rufcu.org

www.rufcu.org 877.968.7828

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

Ділимося дуже сумною вісткою, що 13 серпня 2017 року відійшла у вічність у Франклін Парку, Н. Дж.

св. п. Марія Іванна Цісик

Залишилися у глибокому смутку:

кузини: д-р Марія Т. Дицьо з родиною у Фльориді
Оксана Лювет з родиною у Франції
Андрій Ребет з родиною в Німеччині
Юрій М. Дицьо з родиною в Мейні
Марк Р. Дицьо з родиною у Вірджинії

Приватний похорон відбудеться пізніше. Просимо о молитви за спокій душі Покійної.

Вічна їй пам'ять!

Колишні члени Станиці Братства
1-ої Української Дивізії УНА у Філядельфії
діляться з побратимами і громадою
сумною вісткою, що в понеділок,
31 липня 2017 року, відійшов
у вічність наш побратим

св. п. ОЛЕКСАНДЕР СОЛОВІЙ

народжений 15 травня 1922 року в селі Пуків, Івано-Франківська область в священничій родині о. Василя і Марії Соловій.

Вступив добровольцем в ряди Дивізії „Галичина“ в 1943 році, був старшим десятником в сотні піхотинських гармат. Брав участь в боях Дивізії в Югославії й Австрії.

Прибув до США в 1951 році, заснував власне підприємство „Solovision“, де працював як професійний фотограф. Був членом Товариства Українських Фотографів в Америці та Станиці Братства 1-ої УД УНА у Філядельфії.

Похоронні відправи відбулися у вівторок, 15 серпня 2017 року в церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, ПА. Покійний був похований біля могили його дружини Зені на цвинтарі св. Марії в Дженкінтовні, ПА.

Складаємо вислови щирого співчуття сестрі Тересі Царик, сестринкам Марії Колибабук, Ареті Менов, Наталці Царик, Софійці Царик, Оленці Юревич, Борисові Гайдучкові і Несторові Царикові та ближчій і дальшій родині в Америці й Україні.

Вічна йому пам'ять!

Колишні члени Станиці Братства
1-ої УД УНА у Філядельфії

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 12 серпня 2017 року, відійшла у вічність на 96 році життя наша дорога Мама, Бабця і Тета,

бл. п.

Марія Семанишин

з дому Кульчицьких-Гут

народжена 16 квітня 1921 року в Кульчицях.

Парастас відбувся 17 серпня 2017 року о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

Заупокійна Служба Божа - 18 серпня о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя у Ньюарку, Нью-Джерсі.

Тлінні останки спочинуть на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дочки: Квітка і Ліда Семанишин
син: Зенко з дружиною Даркою
внуки: Христя Семанишин Фіргос з мужем Джаном
Матей Семанишин
кузини: інж. Богдан і Христя Кульчицькі
мгр Дота Богатюк
д-р Юрій Богатюк
д-р Андрій Богатюк
д-р Ольо Богатюк з родиною
д-р Дмитро Кульчицький з родиною
інж. Даньо Кульчицький з родиною
мгр Ярکو Кульчицький з родиною.
ближча і дальша родина в Америці й Україні

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної Марії можна складати на:

„Наше Життя“, UNWLA
203 Second Ave., New York, NY 10003-5706

або на

St. Joseph Adult Care Home, Att. Sister Michelle
125 Sister Servants Lane, PO Box 8
Sloatsburg, NY 10974-0008,

Ділимося сумною вісткою, що 17 липня 2017 року відійшла у вічність

св. п. Теодозія Пастушок

нар. в 1929 році в Бучачі, Україна, вдова по св. п. Василеві Пастушкові, з котрим прожили 56 літ, та з ким була власником фірми William J. Pastuszek Real Estate LLC. Недавно фірма святкувала своє 70-ліття.

Дозя пережила Голодомор, накинений українським селянам у 1930-их роках, німецьку, а потім російську окупацію під час Другої світової війни, та кілька років у таборі для біженців до часу, коли з батьками та братом Романом приїхали до Честер, Пенсильванія. Її вуйко був священником в Українській православній церкві в Честері та допомагав спонзорувати її сім'ю. Недовго після прибуття заїзнала свого майбутнього чоловіка. В США Дозя закінчила середню школу, та стала громадянкою США.

Дозя любила свою сім'ю. Готувала спеціальні страви на всі свята і підтримувала українські традиції. Її діти володіють українською мовою, що дало їй велике задоволення. Дуже любила своїх онуків та радо насолоджувалася їхніми успіхами у спорті та шкільних подіях. Також любила проводити час вдома в Лонг-Біч-Айленд та їздити до Атлантик-Сіті і подорожувати до Карибських островів. Разом з чоловіком відвідала багато країн світу. Дозя любила співати та була активна в церковному хорі. Навіть у її останніх днях співала українські народні та американські пісні. Брала активну участь у суспільному житті та багато років була головою Swarthmore Women's Club. Вона змогла створити стипендійний фонд для студентів Strath Haven шкіл, наділених фондами Swarthmore Women's Club.

Похорон у заряді D'Anjolell Barone Memorial Home відбувся у вівторок, 25 липня 2017 року, на цвинтарі Lawncroft Cemetery in Linwood, PA.

У смутку залишилися діти: William J. Pastuszek Jr., of Newton, MA; Lydia M. Pastuszek of Sudbury, MA; Alexander R. Pastuszek of Swarthmore, PA, зять Brian Monahan і невістка Ellen Smith, шестеро внуків: Danya Smith Pastuszek, Jonathan Wall Pastuszek, Jenna Maria Pastuszek, Derek John Pastuszek, Daniel Pastuszek Monahan і Lesia Pastuszek Monahan, правнуки Sasha Smith Branecki і Remy William Branecki та братова Lucy Ennis Kiziuk

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять покійної можна складати на Michael J. Fox Parkinson's Foundation, PO Box 5014, Hagerstown, MD 21741-5014. Тел. 800-708-7644; <https://www.michaelifox.org/tribute/tribute-page.php?id=20365>

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Користайте тепер -
відсотки та умови на моргеджах найвигідніші!

Звертайтеся до
Кредитівки Самопоміч
Нью Йорк

3.90%* APR

незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро:

108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888 - SELFREL

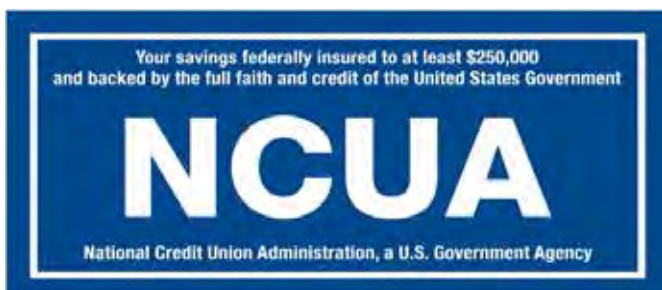
Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.22. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.